

NOVA ГАЗЕТА

25(333) Червень 25, 2015, Нью-Йорк

№25 (333), June 25, 2015, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**ЩО СТОЇТЬ ЗА ВІДСТАВКОЮ
ВАЛЕНТИНА НАЛИВАЙЧЕНКА?** СТОР. 5

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

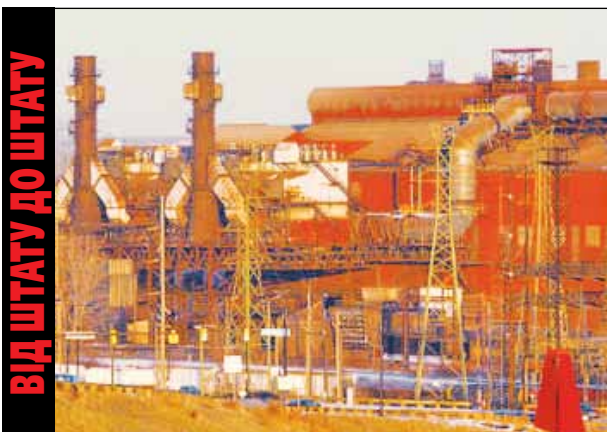
**БІСИ НЕНАВИСТІ
І ПРАПОР КОНФЕДЕРАТІВ** СТОР. 9

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

**МИРОСЛАВ СЛАБОШПИЦЬКИЙ
ТА ЙОГО «ПЛЕМ'Я»** СТОР. 6-7

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**ПОЯСИ АМЕРИКИ: БІБЛІЙНИЙ,
ХЛІБНИЙ... ІРЖАВИЙ** СТОР. 20-21

ЙОНКЕРС ФЕСТИВАЛЬНИЙ

СТОР. 16-17

**27-28 ЧЕРВНЯ
– ЛЕМКІВСЬКА
ВАТРА**

До 100-річчя з дня народження композитора Богдана ВЕСЕЛОВСЬКОГО

Українська Американська Координаційна Рада
Український Народний Дім
Продюсер Алекс Гутмахер
У співпраці з Громадською Організацією "Razom"

Представляють проект

ЛЬВІВСЬКЕ РЕТРО

За участю

Стефанії Романюк (Канада)

Гранд-Прі Міжнародного Конкурсу ім. Богдана Веселовського (Львів, 2015)

Олена Штепан (Київ) - Лауреат Міжнародних Конкурсів
Оксана Челепіс (Львів) - "Батярське Мистецтво", Начальник відділу мистецтв Львівської
Міської Ради

Прем'єра фільму - "Стефанія. Голос, котрий єднає серця."

Dress code - ретро-вбрання (1930-1950)-кращих очікує
нагорода!

16 ЛИПНЯ 2015 6.30 P.M.

Український Народний Дім - 140 Друга Авеню, Нью-Йорк, НЙ

Ціна \$30

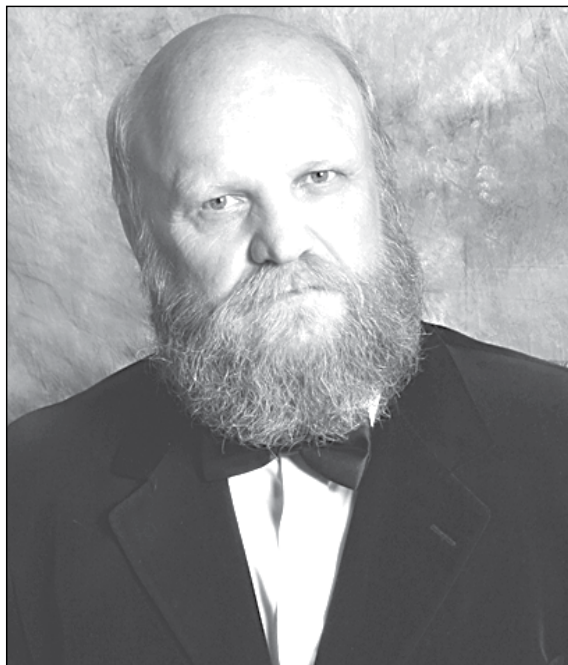
Студенти \$20

Квитки замовляти on-line: bit.ly/LvivRetroNight

Завітайте на філіжанку львівської кави і відчуйте атмосферу
міста старого Лева!!!!

Частина з прибутку буде перерахована на придбання медичного обладнання
Медичному Шпиталю Західного Оперативного Командування (м. Львів).

Генеральний спонсор - Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч"
Нью Йорк

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Вмикаю телевізор і відразу ж відчуваю лавину інформації про трагедію у місті Чарлстон, що в Південній Кароліні. Там 21-річний подорожник зайшов до афроамериканської церкви, сів з її прихожанами вивчати Біблію, а потім почав розстрілювати віруючих людей, уся провина яких полягала в тому, що шкіра в них була темнішою, ніж у цього негідника на ім'я Ділан Руф.

Перемикаю телепрограми, аби послухати й подивитися новини з України, й також бачу лавину насилля. Негідники, які в звичайних умовах не можуть реалізуватися, відчують себе як риба у воді, коли летять кров, коли хтось кричить від болю чи голосить за вбитою рідною людиною.

Давно помітив, що двієчники, які не здатні навіть закінчити середню школу, прагнуть стати героями з допомогою насилля, з допомогою пістолетів і автоматів. Недарма ж цей Руф не зміг навіть осилити курс середньої школи й після дев'ятого класу пішов шукати шляхи, як реалізувати себе в цьому житті, де всі талановитіші й розумніші за нього. І знайшов.

І всі оці «президенти» й «прем'єри» усіх цих «ДНР» і «ЛНР» – це також руфи, вчорашні двієчники. В нормальному суспільстві вони працювали б сторожами, прибиральниками, мийниками посуду... Колись одна читачка обурилася, коли я написав про одного дуже амбітного, але дуже малоосвіченого політика, що він був у молоді роки мийником брудних мисок. Нічого компроментуючого в будь-якій праці немає. Автор цих рядків по приїзді до Америки, маючи два дипломи про вищу освіту, роками прибирав чужі хати, фарбував стіни бруднобрудних апартментів і доглядав за старими дідами, аби заробити на кусок хліба й прогородувати свою сім'ю.

Ідеться не про престижність чи неprestижність місця праці (кожна праця гідна поваги), ідеться про хворобливі амбіції титів, які ні на що не здатні в нормальних умовах і шукають способів самореалізації. Саме це хворобливе честолюбство не дає їм спокою ані на мить. Саме воно втовкмачує їм у їхні хворі мізки, що їх не оцінили, що їхні здібності не помітили. І настає момент, коли вони беруть до рук зброю й починають «реалізовуватися». Так сталося в Чарлстоні, так було в Криму, так є на Донбасі.

Кров і смерть, заподіяна іншим, робить цих мерзотників героями у власних очах. Вони ладні йти на ешафот, аби тільки довести світові, який, як їм здається, їх недооцінював, що вони – герої. Але героїзм їхнє – це тирик, злочин психопатів, зло шизофреніків, яким так хочеться бути на виду.

Вчитайтесь в біографії цих руфів, захарченків, плотницьких – і ви дізнаєтеся, хто вони є насправді. Вони не здатні без помилок написати три речення, не зможуть розв'язати найпростіших рівнянь, але без будь-якого вагання почнуть стріляти, коли їхня хвороблива уява підкаже їм: «Настав твій час». Найстрахотливіше, що ці тити живуть серед нас. Їх ніхто не ізолює й не зачиняє в палати номер шість. Завтра новий руф може відкрити вогонь в іншій церкві. Зупинити їх в Америці може тільки граничне обмеження купівлі зброї (без неї вони перестають бути героями), а в Україні – караюча сила, проти якої вони перетворюються на жалюгідних бізунків, які знову шукатимуть озолювання тити «Терміново потрібні мийники посуду».

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Відомий американський історик, професор Їльського університету Тимоті Снайдер перебуває цими днями в Києві. Пропонуємо увазі наших читачів основні тези виступу професора на презентації російськомовного видання його знаменитої книги «Криваві землі: Європа між Гітлером і Сталінін», яку до цього було видано 30 мовами світу.

✓ Що я роблю у своїй книзі – я не відштовхуюся від конкретних держав (нацистської Німеччини, чи Радянського Союзу, чи Польщі), не відштовхуюся від конкретних націй – євреїв, українців, поляків, росіян чи білорусів. Ті події – не національна історія, це історія територій, на яких 14 мільйонів людей

бути суспільством, де орієнтири задає влада. Що приваблює в Україні, на мою думку, то це те, що тут суспільство, у якому тривають дискусії. Особливість історії полягає в тому, що від покоління до покоління погляди і фахівців, і громадськості змінюються. Тож важливо не вигадувати надміру якісь рамки.

✓ У ці дні мене часто запитують про спроби реабілітації Сталіна в Росії. Я насправді хотів би це збагнути. На мою думку, це пошук великої й могутньої історії, у рамках якої історія Радянського Союзу стає частиною історії Росії як великої світової потуги. Щоб бути такою державою, можна знехтувати будь-чим. Як мені здається, це трагічний розвиток подій не лише для українців чи Європи, але й для самих росіян. Радянський Союз не був російською державою, його лідери не намагалися побудувати велику російську державу – вони мали на меті геть інший проект.

«КРИВАВІ ЗЕМЛІ» – ДЛЯ РОСІЯН

було вбито за дуже короткий проміжок часу. Я звожу в одне історію, яка до цього була роз'єднана, й показую спільне. Я вважаю, що певною мірою це вплинуло на те, як люди говорять про історію того часу. Я помітив, що українці, поляки, євреї й інші почали використовувати поняття «криваві землі», щоб окреслити ту частину світу, звідки походять вони і їхні родини. Я вважаю, це також мало вплив на те, щоб ці території стали частиною більшої, міжнародної історії. Цій темі почали приділяти більше уваги.

✓ Що мене хвилює у сьогоднішній російській риториці (а саме, російській телевізійній риториці) – це підхід, нібито лише росіяни страждали чи лише росіяни робили добрі справи під час війни. Сама по собі війна – значно складніша. Радянський Союз причетний до терору 1930-х років. Пізніше це почали позиціонувати так, нібито Друга світова війна якось такі дії виправдовує. Це безглуздо. Виморування голодом українців, етнічний терор ніяк не допоміг Радянському Союзу здобути перемогу в Другій світовій війні.

✓ Друга проблема: Радянський Союз причетний до початку Другої світової війни. СРСР пов'язаний не лише з її завершенням. У 1939 році Радянський Союз і нацистська Німеччина підписали пакт, який, по суті, спричинив Другу світову війну. Ця частина історії має бути інтегрована. І третій момент: те, що Радянський Союз брав участь у війні і переміг у ній – це стосується не Росії, це стосується Радянського Союзу. Вся Білорусь була окупована, вся Україна була окупована, у Росії ж була окупована лише її західна частина. Але чомусь наголошують, що найбільше постраждали росіяни. Те саме стосується перемоги: солдати Червоної армії були не лише росіянами, там були представники кожного народу, що входив до складу Радянського Союзу, зокрема й українці.

✓ Перевага, яку Україна має над своїми сусідами, – те, що в Україні історики, журналісти й усі інші люди можуть казати те, що вони думають. Питання в тому, чи хочете ви бути суспільством, яке дискутуватиме на історичні питання без якихось вказівок згори, чи хочете

Обкладинка російськомовного видання книги професора Т.Снайдера «Криваві землі: Європа між Гітлером і Сталінін»

На мій погляд, росіянам слід урахувати ціну цього проекту й подумати, як Росії в майбутньому стати іншою. Вся ця реабілітація Сталіна – це підміна, вказівник до того, якою пропонують бачити Росію в теперішньому й майбутньому.

✓ Сьогодні в Росії на рівні президента, на рівні керівництва країни говорять про Київську Русь, про Російську імперію. Вони не говорять суто про Радянський Союз. Я помітив, що те, що вони роблять, є дуже постмодерним. Вони говорять про все потроху. Вони кажуть про прийняття князем Володимиром християнства і стверджують, нібито це сталося в Криму. Вони кажуть про Російську імперію так, нібито це була етнічно російська держава, але це не так. Вони згадують про Радянський Союз, але лише в контексті перемоги й позитивних здобутків. Це постмодерний підхід, мішанина, поєднання непокерованого, але не серйозний підхід до минулого.

✓ У росіян багато проблем з історією. І було б краще, якби вони просто дали ідеям істориків існувати на рівні дискусій. Російська історія побудована за певною схемою, вигаданою у

XIX столітті. Проблема Росії полягає в тому, що вони мають схему з XIX століття, згідно з якою російська історія якимось чином перемістилася з Києва до Москви. Це вигадка, до XIX століття ніхто до такого не додумався, а в XIX столітті ця ідея з'явилася. Їм треба було її обдумати, вирішити, чи є в ній сенс. На мій погляд, немає. Доки вони думають, що їхня історія розпочалася в Києві, у них постійно буде цей політичний потяг до України. Це нестійкий підхід в інтелектуальному плані, і це не менш складно політично. Це схоже на те, якби я сказав: американська історія розпочалася в Лондоні.

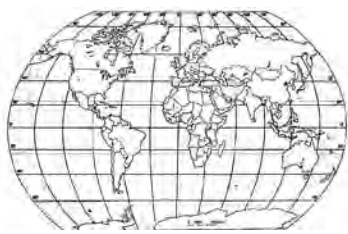
✓ Понад рік тому я був одним із небагатьох людей, хто передбачив вторгнення Росії в Україну. Я зміг це передбачити, бо чув, що Путін і його радники казали у 2013 році: що вони не сприймають Україну серйозно, що вони не вважають Україну справжньою

країною, а українців – справжньою нацією. Якщо ви дотримуетесь такої думки, тоді вам може здатися, що вторгнення у Крим чи на Донбас буде достатньо, щоб розвалити народ. Вам може здатися, що якщо ви вторгнетесь в Україну, всі будуть на вашому боці. Я думаю, вони реально очікували, що багато українців стануть на їхній бік (чого, звісно, не сталося). Я думаю, вони розраховували, що Українська держава відразу розвалиться, чого теж не сталося. Вони розпочали війну, значною мірою, тому, що мали некоректні уявлення про Україну. Звісно, нині вони не можуть визнати ці помилки. Авторитарний режим не визнає своїх помилок. Ми ніколи не почуємо Володимира Путіна, який казатиме: мовляв, ми помилилися, українці й росіяни – це різні народи. Він і далі твердитиме, що це один народ, бо ж він не може припускати помилок і ніколи не визнає би, що все-таки припустився.

✓ У Кремлі вважають, що щоразу, коли стається щось на кшталт Майдану – це неодмінно «міжнародний сценарій». «Винні» геї, євреї, ЄС, американці – якась примарна міжнародна сила, що стоїть за протестами. Це просто смішно. Це неправда, що за всіма протестами хтось стоїть. Може, вони думають, що й протест проти американського уряду у США організували американці? Услід за цією логікою, вони можуть вважати, що в Україні вони борються зі США. Це, на жаль, маячня, адже США насправді приділяють Україні дуже мало уваги й не мають майже нічого спільного з подіями всередині України. Але Росія переконала себе, що бореться не з українцями, а з якоюсь змовою, яку очолюють американці. Це помилка, і більше тут нічого сказати. Доки вони не збагнуть цього, політика Росії буде беззмістовною, навіть для її власних інтересів.

✓ Пропозиція Росії – це світ, у якому немає громадянського суспільства, немає міжнародної співпраці. І Росія каже, нібито це кращий світ. Тому я вважаю, що це виклик. Європейці, на мою думку, мають запитати себе: чи їм до вподоби їхній нинішній стиль життя, чи їм подобається життя «подоонецьки».

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Вірменська поліція закликала демонстрантів у центрі Єревану розійтися й звільнити заблоковані вулиці. Водночас, за повідомленнями місцевих ЗМІ, влада пообіцяла не застосовувати силу, поки акція має мирний характер.

В ніч з 23 на 24 червня понад шість тисяч осіб, які протестують проти підвищення цін на електроенергію, вдруге спробували вирушити до резиденції президента, але їх заблокувала поліція. Вночі до протестувальників приєдналася група вірменських політиків і

громадських діячів, які сформували «живий щит» між мітингарями і поліцейськими.

Вдень у середу, 24 червня, на проспекті Баграмяна залишалося не так багато демонстрантів. Але до вечора на акцію прийшло ще більше людей, ніж у попередні дні.

Протестувальники загордили вулицю сміттєвими баками. Вони кажуть, що таким чином намагаються захиститися від можливого використання водометів. При цьому вони наголошують, що акція протесту не має політичного підтексту.

«Тут немає жодної політики. Нас не контролюють якісь організації або парламентські групи. Це мирна акція, ми просто хочемо, щоб знизили плату за електрику», – пояснив один з активістів Вагінак Шушанян.

Чи переросте вірменський «електромайдан» у Революцію Гідності?

«Сьогодні ми тут, бо 23 червня були сутички між мітингувальниками і поліцією. Щоб не повторилося це, ми сьогодні тут, щоб ішли нормальні переговори, щоб все було вирішено мирним шляхом», – сказав агенції Reuters один з протестувальників.

Минулого тижня, попри громадське обурення, Державна комісія з регулювання громадських послуг Вірменії підвищила тарифи на електроенергію на понад 16%.

Головною вимогою протестувальників залишається скасування підвищених цін.

Тим часом, як повідомили журналістам чиновники, питання про перегляд цього рішення не обговорюється. «Ми не ухвалювали рішення, яке потребує корегування», – цитує агенція Reuters прес-секретаря комісії з регулювання послуг Маріам Степанян.

Вранці у вівторок, 23 червня, поліція розігнала протестувальників, застосувавши водомети й затримавши 240 мітингарів. Раніше протестувальники відмовилися від зустрічі з президентом Вірменії Сергєм Саргсяном, запропонувавши главі держави в прямому ефірі оголосити недійсним рішення про підвищення тарифів на електрику.

Цілодобова акція протесту проходить в Єревані на площі Свободи з 19 червня. Деякі ЗМІ вже назвали її «електромайданом».

«НОРМАНДСЬКА ЧЕТВІРКА» ПІДТВЕРДИЛА ВІДДАНІСТЬ МІНСЬКИМ УГОДАМ

«Нормандська четвірка» залишилися відданою Мінським угодам

У Парижі 23 червня закінчилися переговори керівників міністерств закордонних справ України Павла Клімкіна, Німеччини Франка-Вальтера Штайнмаєра, Франції Лорана Фабіуса та Росії Сергія Лаврова. Про це повідомив глава МЗС України Павло Клімкін на своїй сторінці в Twitter.

«Завершили. В Парижі ми всі підтримали відданість Мінську. Росія також. Подивимося, хто і як цю відданість реалізовуватиме», – зазначив очільник українського МЗС. Також він виділив три визначальні для української сторони проблеми. Це припинення вогню, обмін полонених і вибори за стандартами ОБСЄ.

Павло Клімкін, Франк-Вальтер Штайнмаєр, Лоран Фабіус і Сергій Лавров провели переговори за зачиненими дверима в будинку міністерства закордонних справ Франції, щоб обговорити становище в Україні, шляхи виходу з конфлікту на Донбасі та виконання Мінських домовленостей. Міністри також висловили глибоке занепокоєння з приводу погіршення ситуації на Донбасі й закликали до швидкої деескалації та негайного припинення вогню, що дозволило б досягти поступу в політичній, гуманітарній та соціально-економічній сферах.

Міністри нагадали про особливу роль Спеціальної моніторингової місії в Україні Організації з безпеки і співпраці в Європі (ОБСЄ) в процесі деескалації. Вони наго-

лосили на незамінній ролі Бюро демократичних інституцій і прав людини ОБСЄ в підготовці й проведенні місцевих виборів, а також на необхідності політичного діалогу між Україною та представниками окремих районів Донецької й Луганської областей.

За підсумками переговорів у Парижі всі чотири міністра ухвалили рішення:

– Закликати сторони повністю дотримуватися вимоги відведення важких озброєнь і домовитися також про відведення танків і озброєнь калібру меншого за 100 міліметрів, яке мало б бути здійснене протягом наступних кількох тижнів;

– Підтвердити необхідність завершення й здійснення плану деескалації біля села Широкина під Маріуполем, що мало б стати першим кроком на шляху ширшої й глибшої демілітаризації на лінії контакту сторін;

– Покласти край обмеженням доступу спостерігачів ОБСЄ, що підривають процес верифікації відведення важких озброєнь і суперечать Мінським домовленостям;

– Усунути перешкоди на шляху доставки гуманітарної допомоги до зони конфлікту і негайно узгодити з Міжнародним комітетом Червоного Хреста можливості досягти конкретних результатів у цьому, щоб полегшити страждання потерпілого населення;

– Звільнити ув'язнених за принципом «усіх на всіх»

КРЕМЛЬ У РОЗПАЧІ – В ЄВРОПІ АРЕШТОВУЮТЬ РОСІЙСЬКЕ МАЙНО

У Європі починається процес примусового вилучення російської закордонної власності, не захищеної дипломатичним імунітетом, в рамках судових рішень за позовами акціонерів колишньої нафтової компанії «ЮКОС», розгромленої Путіним та його поплічниками. До юридичних дій з арешту такого майна приступили в Бельгії, арештована частина рахунків клієнтів державного російського банку ВТБ у Франції, а напередодні стало відомо, що до аналогічних заходів вдалися і в Австрії.

У Кремлі поки не поспішають коментувати ситуацію, яка пов'язана з арештом державних активів Росії в Бельгії, Франції та Австрії. Прес-секретар президента Дмитро Песков повідомив журналістам, що «відповідний підрозділ російського уряду, а також, в першу чергу, адвокати нині займаються цією справою».

Чиновники російського уряду, яких ця новина застала на Петербурзькому економічному форумі, в думках розійшлися. Міністр еко-

У Європі розпочався процес вилучення російської закордонної власності за судовими рішеннями після розгляду позовів акціонерів розгромленої Путіним нафтової компанії «ЮКОС»

номічного розвитку Росії Олексій Улюкаєв заявив, що «абсолютно виключає» будь-які виплати колишнім акціонерам нафтової компанії «ЮКОС» за рішенням Постійної палати третейського суду в Гаазі.

А керівник Мінфіну Антон Сілуанов каже, що міжнародні резерви Росії за позовом «ЮКОСа» не мали б заарештовувати. Тим часом голова МЗС Росії Сергій Лавров обіцяє «дзеркальну відповідь». «Це грубе порушення усіх віденських

конвенцій про дипломатичні відносини. З'ясувалося, що МЗС Бельгії не був у курсі цих рішень і дізнався вже фактично після того, як нас повідомили. Посилаються на незалежність судової системи. Ми нині, перш за все, повинні будемо дзеркально відповідати на те, що роблять відносно нас», – заявив Лавров.

Крім рішення Гаазького суду, за яким європейські пристави нині заарештовують російські активи, є ще рішення Євросуду з прав людини від 31 липня 2014 року, за яким Росія зобов'язана виплатити колишнім акціонерам «ЮКОСа» компенсацію в майже 2 мільярди євро. Росія сама вибирала суддю. Це рішення для неї обов'язкове.

Рішення Гаазького суду було ухвалено 11 місяців тому, але його виконання почалося лише тепер. Анексія Криму та військова агресія Росії на Сході України багато в чому стали тими причинами, за якими Захід більше не має наміру заплющувати очі на невиконання Росією судових рішень.

У ПАКИСТАНІ СОТНІ ЛЮДЕЙ ГИНУТЬ ВІД НЕЙМОВІРНОЇ СПЕКИ

Прем'єр-міністр Пакистану Наваз Шаріф закликав до надзвичайних заходів тому, як від спеки тільки в південній провінції Сінд загинуло майже 800 осіб.

У національному органі з ліквідації наслідків стихійних лих повідомили, що отримали відповідний наказ від Наваза Шаріфа. Після того, як температура в регіоні сягнула 45-50 градусів тепла за шкалою Цельсія, до розгортання центрів протидії тепловим ударах залучили армію.

Водночас владу критикують за недостатні заходи. Місцеве населення розлючене через вимкнення електроенергії, що не дозволяє використовувати кондиціонери та вентилятори. Подекуди в найбільшому місті Пакистану Карачі відбулися окремі гнівні протести, при цьому дехто звинувачує уряд і основного постачальника електроенергії компанію K-Electric у неспроможності запобігти смертям. Проблема

У Пакистані від неймовірної спеки тільки в південній провінції Сінд загинуло майже 800 осіб

посилило утримання від пиття під час світлої пори доби, оскільки в мусульман нині священний місяць Рамадан.

За словами міністра охорони здоров'я провінції Сінд Саїда Мангнейо, за чотири останні дні в основних державних шпиталях міста Карачі через спеку померло 612 осіб. Ще 80 померло в приватних лікарнях. Серед заги-

блих багато людей старшого віку з незаможних сімей. Тисячам інших нині надають допомогу, багато хто перебуває в тяжкому стані.

Спека не є чимось незвичним для цієї пори року в Пакистані, але ситуацію погіршили тривалі відключення електроенергії.

Прем'єр-міністр Пакистану Наваз Шаріф запевнив, що електрику не вимикатимуть, але, за його словами, перебої виникли з початком Рамадану – коли люди активніші в темну частину доби.

Минулого місяця приблизно 1700 осіб загинуло через неймовірну спеку в сусідній Індії. Деякі вчені вважають, що це прямий наслідок зміни клімату на нашій планеті.

За повідомленнями зарубіжних видань підготував Хома Мусієнко Фото Reuters

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

«Грім та блискавки» два тижні кружляли навколо голови Служби безпеки України Валентина Наливайченка. Після того, як Президент Петро Порошенко висловив невдоволення діяльністю СБУ в питаннях боротьби з корупцією та розслідуванням резонансних злочинів (мовляв, рік минув і де результат?), Наливайченко взявся

Втім, не треба бути великим політологом, щоб з відставки В.Наливайченка зробити банальний висновок: голову СБУ президент звільнив з посади за те, що був надто чесний і принциповий, олігархів до себе не підпускав, чорне називав чорним, а біле – білим і, головне, Порошенкові не прислужував. З'ясувалося, що людина з такими якостями не потрібна була не тільки наскрізь корумпованому режиму Януковича, а й новій владі, яку винесла на Олімп Революція Гідності. Зняття з посад Наливайченком людей Порошенка – начальників управлінь СБУ, помічених в корупційних діях, або таких, які запліскали очі на корупцію, викликало на Банковій справжній приступ люті.

Президент вирішив піти в наступ, але зробив це вкрай недолуго й нерозумно. Спроба підкилимної гри, спрямованої на усунення незручного Наливайченка, може незабаром обернутися однією з найбільших і найболючіших поразок у Порошенків кар'єрі. Тільки ледачий не казав про те, що кадрові

руках максимальної повноти доступної влади.

Мабуть, ні для кого, хто хоч трохи стежить за українським політикумом, не є таємницею, що посада голови СБУ вже з рік перебуває під прицілом Петра Порошенка. В тому сенсі, щоб поставити туди свою людину. Конкретно – заступника Наливайченка й керівника Антитерористичного центру Василя Грицака, котрий певний час був начальником особистої охорони Порошенка. Адже СБУ – це єдиний правоохоронний орган, на який нині має прямий кадровий вплив президент. Однак до певного моменту Валентин Наливайченко, що обійняв цю посаду за квотою УДАРу згідно з підписаною ще в березні 2014 року коаліційною угодою між Кличком та Порошенком, був недоторканим. Хоча він завжди мав незалежну стосовно президента позицію, а це, безумовно, дратувало Банкову. Можна не сумніватися, що в надрах АП давно вже шукали привід його усунути.

наслідки: всі люди, призначені за квотою УДАРу, наразі під ковпаком Адміністрації Президента.

Петрові Олексійовичу конче потрібно тримати всю свою вертикаль під пильним контролем, щоб кожна посадова особа в ній робила все чітко за наказом згори, була підзвітна й керована. Бо війни між різними гілками влади, а особливо силовиками, вже досягли загрозливих масштабів. У принципі, в конкуренції силових відомств нема нічого кепського, але це тільки в умовах мирного часу. А коли в країні точиться жорстока війна, тоді гризня між різними правоохоронними структурами (в ситуації з Наливайченком, наприклад, між СБУ та Генпрокуратурою) призводить лише до руху назад. Усі державні органи, і насамперед силові, залишаються сферою впливу тих політичних сил, представники яких ними керують. І якщо на фронті це проявляється не так яскраво, то ось у тилу, а надто в столиці, боротьба всіх проти всіх справляє гнітюче враження.

призначений на посаду за особистою квотою президента. Теж за корупцією. Швидше за все, це був ще один випереджальний удар по Петрові Порошенку. Але в сухому залишку маємо чвари між двома силовими відомствами: замість боротьби з корупцією просто ігрища навколо крісла очільника спецслужби.

Якщо додати до цього спробу поїздки голови СБУ до США для презентації в Сенаті й Конгресі доказів російської агресії, котру в АП однозначно сприйняли як бажання піару та вторгнення у сферу інтересів Петра Порошенка, то стає цілком зрозуміло, чому Порошенко стрімголов кинувся в непередбачувану лобову атаку на Наливайченка. Її спонтанність виявилася бодай у тому, що президент навіть власній фракції не зміг пояснити, за що й чому саме зараз треба звільнити голову СБУ. Намагалися навіть витягти давні міфи про нібито зв'язки Наливайченка з Фірташем, які покликали озвучити экс-журналістів Сергія Лещенка та Мустафу Наєма. Однак і це не допомогло. Для всіх

ЩО СТОЇТЬ ЗА ВІДСТАВКОЮ ВАЛЕНТИНА НАЛИВАЙЧЕНКА?

за діло. Спочатку заявив, що колишній заступник генерального прокурора України Анатолій Даниленко «кришував» діяльність заправок «БРСМ-Нафта», нафтабаза якої згоріла позаминулого тижня під Васильковом. А слідом оголосив підозру голові Конституційного суду Юрію Бауліну. Проте це зазвняття, яке фактично було «наїздом» на людей Порошенка, Наливайченку не допомогло: 18 червня депутати 248 голосами звільнили його без обговорення, за поданням президента.

Слідом за Наливайченком пішов і його радник Маркіян Лубківський. Щоправда, з власної волі. У своєму Facebook Лубківський написав, що Наливайченко «зраджений, але не переможений», та подякував усім за підтримку, критику й співпрацю.

І понеслося. Одні кричали, що процедура звільнення є ганебною і була проведена некоректно та непрозоро; інші запевняли, що Наливайченко шантажував Президента і взагалі став для голови держави «некомфортним»; інші побачили у звільненні голови СБУ слід «путінської системи»; а різні експерти висловлювали думку, що Валентин Наливайченко повернеться у велику політику та не виключали, що він навіть може очолити партію УДАР.

Сам Наливайченко після відставки з'явився в телевізорі й розповів, що покинув цю посаду з двох причин, та запевнив, що не має наміру брати участь у жодному політичному проекті. «Я вважаю себе більш ефективним серед воїнів АТО, ветеранів та поранених. Але точно не в політиці», – зазначив экс-голова СБУ.

Підкилимна гра, спрямована на усунення В.Наливайченка, може обернутися для П.Порошенка однією з найболючіших поразок у його кар'єрі

політика нинішнього глави держави – це його ахіллесова п'ята.

Безлад спостерігається нині в усіх органах влади, а особливо в силових структурах, які, здається, більше зайняті взаємопобороюванням, ніж відсічню злочинцям і терористам. А надто у верхніх ешелонах, тобто тих, де сидять конкретні призначенці коаліційних політсил і особисто президента. Ситуація навколо звільнення голови СБУ Валентина Наливайченка яскраво це ілюструє. Дуже нервова поведінка Банкової свідчить лише про одне: Петрові Олексійовичу таки не вистачає повноважень у межах дуже вузької порівняно з часами Януковича президентської вертикалі. Не тільки на суто адміністративному, а й на емоційному рівні. Напередодні місцевих виборів, які в світлі децентралізації стають набагато вагомішими, він готовий чи не на все задля концентрації у власних

Але за останні два місяці ситуація докорінно змінилася. Чорна кішка пробігла між Віталієм Кличком та Петром Порошенком. Кішка ця породжена виборами київського мера та Київради, які невпинно наближаються. Кличко очікував, що президент відповідно до угоди автоматично підтримає і його кандидатуру, і його партію. Однак Петро Олексійович схильний діяти абсолютно не так. Він, вирішивши нарешті сформувати команду під себе, прагне, щоб УДАР остаточно розчинився в Блоці Петра Порошенка (БПП) й існував саме під цим брендом. Нинішній київський мер такого, зрозуміло, не хоче, тож досі не відомо, як і в якому складі підуть на вибори його полісила та він сам. Подейкують, що конфлікт з президентом уже спонукав Кличка шукати собі нового партнера в особі мера Львова та лідера «Самопоміч» Андрія Садового. Це, звісно, матиме свої

Історія з Наливайченком укорінене засвідчила цю тенденцію. Катастрофічна пожежа на базі пально-мастильних матеріалів экс-міністра Ставицького поблизу Василькова знову показала, що з людьми Януковича всерйоз ніхто не бореться. Але «стрілочники» потрібні завжди. І СБУ, голова якої, здається, вже знав про плани його звільнити, тут-таки «атакувала» іншу правоохоронну структуру, котра належить до сфери впливу Порошенка. Виникає, звичайно, запитання: що заважало Валентині Олександрівні зробити це раніше, адже прізвище экс-заступника генпрокурора Даниленка журналісти відкопали ще півроку тому?

Окрім того, Наливайченко вирішив звільнити свого першого заступника, начальника Головного управління в боротьбі з корупцією та організованою злочинністю «К» Юрія Артюхова, який також був

стало очевидним: заради власних владних амбіцій П.Порошенко готовий іти на будь-які кроки. Причому інтереси справи, якщо йдеться про особисту владу, для нього нічого не значать. Якби Наливайченко улесливо прислугував Президентові й не чіпав його людей типу Даниленка, то сидів би в своєму кріслі ще дуже довго.

Порошенко має твердий намір вичистити з президентської вертикалі всіх, хто хоч трохи не підконтрольний. Ось тільки голосів на це в парламенті бракує. Ходять чутки, що їхнє збирання за гроші вже активно ведеться, до того ж виконують цю роботу такі одіозні персонажі, як Олесь Довгий. Але менше з тим, більшість депутатів, експертів, лідерів громадської думки розводять руками в нерозумінні такої дурної політики Банкової, яка, радше, нагадує тупання ніжками малюка на дитячому майданчику: «А-а-а, ти такий поганий, ти мене не любиш, я з тобою більше не дружитиму».

У намаганнях зміцнити свою владу Петро Порошенко наражається на дуже велику небезпеку політичної дестабілізації в країні, коли проти нього об'єднуються як вороги, так і вчорашні друзі, котрих він сам же перетворив на недругів. Збирання посад дуже сумнівна справа, коли замість власної команди за рік президентства в тебе й досі товариші по бізнесу. Епопея зі звільненням Наливайченка цілком може стати прологом розвалу коаліції та глибокої політичної кризи, якою тут же поспішить скористатися Володимир Путін.

Богдан Буткевич
«Тиждень»

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

Наш співрозмовник:

Мирослав Слабошпицький – відомий український кінорежисер, член Національної спілки кінематографістів, лауреат багатьох міжнародних кінофестивалів, зокрема Каннського, Міланського та Берлінського.

Народився 17 жовтня 1974 року в Києві в сім'ї відомого українського письменника Михайла Слабошпицького. До 1982 року жив у Львові. Закінчив відділення ігрового кіно Київського державного інституту театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого. Працював репортером кримінальної хроніки на українському телебаченні, кіностудіях Києва (ім. О. Довженка) та Санкт-Петербурга (Ленфільм). Автор сценаріїв до кількох телевізійних фільмів, а також низки прозових творів, що вийшли друком у різних виданнях. За сценарій «Чорнобильський Робінзон» отримав приз на Всеукраїнському конкурсі романів та кіносценаріїв «Коронація слова – 2000».

Дебютний короткометражний фільм «Жах» брав участь у конкурсній програмі 27 фестивалів у 17 країнах світу. Фільм «Діагноз» (2009) змагався в короткометражній програмі 59-го Берлінського кінофестивалю, фільм «Глухота» (2010) отримав спеціальний приз журі на кінофестивалі у Вінтертурі (Швейцарія), кінострічка «Ядерні відходи» (2012) здобула «Срібного леопарда» в конкурсній програмі «Леопард майбутнього» Міжнародного кінофестивалю в Локарно (Швейцарія). У серпні 2014 року повнометражний фільм «Плем'я» брав участь у конкурсній програмі «Тиждень критики» Каннського кінофестивалю й отримав одразу три нагороди – Фонду Ган, приз «Відкриття року» та Гран-прі.

Мешкає й працює в Києві.

– Пане Слабошпицький, вітаємо Вас у Нью-Йорку. Й так само вітаємо з іще одним визнанням – ваше «Плем'я» в США внесено до «двадцятки» найзнаковіших фільмів, які американські кінокритики радять подивитися. Які перші враження від зустрічей з американським глядачем?

– Дякую. Я приїхав до Америки втретє, але до Нью-Йорку вперше. 17 червня «Плем'я» вийшло в прокат у Нью-Йорку й далі подорожуватиме Америкою. Це так званий довгий

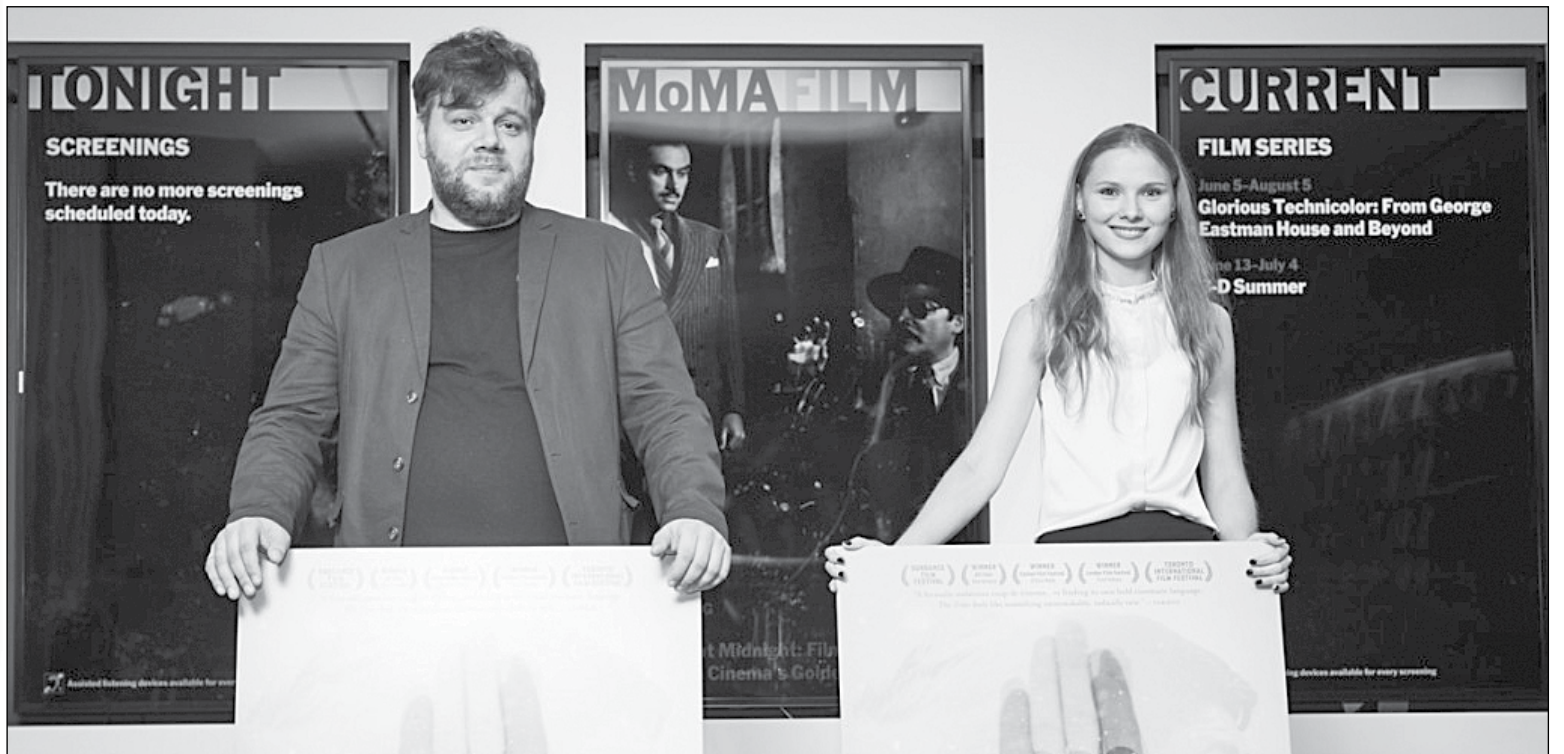
прокат, він стартує нині тут, в кінотеатрах столиці світу, й триватиме до жовтня-листопада в різних штатах Америки, серед яких Вашингтон, Техас, Каліфорнія, Міннесота... Звичайно, приємно, що український фільм потрапив до «двадцятки» кінострічок, які американцям варто подивитися. Це список, до якого ввійшли так звані Drafthouse Films – стрічки, відібрані дистриб'ютерською компанією з центром в Остині (штат Техас), яка щороку з усієї маси планетарної кінопродукції відбирає найбільш «провокативні, візуально й творчо незвичні фільми з усього світу» й запускає їх у масовий, наскільки це можливо, прокат. Щоб ви краще орієнтувалися в її смаках та критеріях, скажу лишень, що серед

Режисер Мирослав Слабошпицький з призом Каннського фестивалю

БЕЗ СЛІВ

17 червня в малому кінопрокаті США розпочався показ повнометражного фільму «Плем'я» під назвою The Tribe. Фільму, який став «одкровенням» Каннського кінофестивалю-2014, отримав майже сім десятків міжнародних відзнак та нагород. Фільму, який купили 40 країн світу і довкола якого виникло стільки полеміки й дискусій, що вистачило б на десяток голівудівських блок-бастерів. Минулої середи, після низки зустрічей у Лінкольн-центрі, Музеї модерного мистецтва, редакції газети «Нью-Йорк таймс» автор цієї стрічки, київський режисер Мирослав Слабошпицький разом з виконавицею головної ролі у фільмі Яною Новіковою побував в Українському музеї в Нью-Йорку (кілька років тому на фестивалі пострадянських фільмів «KinofestNYC» тут демонструвався його короткометражний фільм «Глухота»), де люб'язно погодився дати інтерв'ю нашій газеті

Режисер Мирослав Слабошпицький та Яна Новікова, виконавиця головної ролі у фільмі «Плем'я», під час представлення стрічки в Нью-Йорку

відібраних драфт-гаузівських фільмів є, наприклад, оскарівські номінанти Bullhead (номінант на кращий фільм іноземною мовою), The Act of Killing (номінант на кращий документальний фільм)... Зараз у Нью-Йорку відбуваються наші зустрічі з глядачами: в Музеї сучасного мистецтва, Лінкольн-центрі... Я маю дуже невеличкий досвід спілкування з американською публі-

кою, якщо точніше, то лише з каліфорнійською, в Лос-Анджелесі. Торік, після того, як «Плем'я» отримало дві нагороди, ми мали два покази в знаменитому Китайському кінотеатрі. Знаменитому, тому що до «Кодака» в ньому відбувалася Оскарівська церемонія. Я й до приїзду в США добре знав, що американці – це кінонація, але тоді було таке відчуття, що люди при-

йшли не до кінотеатру, а до церкви. Можливо, це одна з найцікавіших аудиторій, яку я взагалі зустрічав: цікаві запитання, аргументований обмін думками, широкий погляд на світ...

– А після нью-йоркських зустрічей є відчуття, що людей більше цікавить ваш безпрецедентний у світовому кінематографі фільм, як пише критика, чи більше Ви

– як режисер з України? Бо на показах у Лінкольн-центрі українська фільмографія, наскільки знаю, далі Олександра Довженка не пішла...

– Велике зацікавлення Україною очевидне. Хоча мені, наприклад, багато дорікали з приводу Каннського фестивалю, казали, що в 2014 році український фактор з огляду на Революцію Гідності там був визначальний. Хоча цього року

на Берлінському, Каннському кінофестивалях так само були фільми з України, але так, ніби їх і не було.

– **Або в Голівуді, серед оскарівських номінантів... До речі, конфлікт з приводу того, що Український національний оскарівський комітет упереджено висунув від України «Поводиря» Олеся Саніна, тоді, коли більшість були за «Плем'я» Мирослава Слабошпицького, вичерпано?**

– Наша творча група тоді опублікувала відкритий лист до українських Міністерства культури, Оскарівського комітету, Держкіно, а також до Американської кіноакадемії. Але не як претензію до фільму Олеся Саніна, а до стилю роботи Національного оскарівського комітету, який порушив багато засадничих пунктів. Крім того, «Плем'я» мало більше шансів на отримання «Оскара», адже фільм на ту пору вже визнали в світі. Й у тому зіграла роль сума чинників. Найголовніше, нашій творчій команді вдалося зробити в кінематографі щось нове. А це сьогодні насправді доволі складно. Тобто, я не думаю, що це тільки моя заслуга. Певним чином, мені поталанило, я знайшов щось абсолютно нове. Хоча це був декадентський експеримент на межі багатьох мистецтв: кіно, хореографії, балету..

– **Ваша кінокартина – абсолютно без слів. У ній немає зовсім фонові музики, «звучить» виключно мова жестів, без жодних субтитрів, сценарій «Плем'я» базовано на сюжетах з життя інтернату для глухих, в ньому грають глухі актори... Чому саме ця тема?**

– У Австралії телебачення зробило дуже цікавий експеримент: відправило глухих людей дивитися цей фільм, а потім зняло сюжет мовою жестів, в якому ці глядачі дають інтерв'ю про свої враження. Один з тих глядачів сказав дуже важливу для мене річ: цей фільм – з життя глухих людей, за участю глухих акторів, але він не має стосунку до глухоти. Це не є фільм про проблеми глухих. Це фільм не про глухих і не тільки для глухих...

– **Для тих, хто слухає, але не чує...**

– Колись у СРСР, особливо в Україні, Росії, Білорусі існувала глуха мафія...

– **«Глуха» у фізіологічному сенсі?**

– У розумінні, що глухі від природи люди, як люди з обмеженими можливостями, не мали соціального захисту, як, наприклад, у Західній Європі чи Америці. Не всі, звичайно, але більшість. Існувала система людських взаємин в італійському стилі. В кожному місті був барон – він називався «старший» або «король», який керував всіма іншими: всі глухі платили йому «внески», він контролював бізнеси для глухих, був арбітром у супер-

ечках між глухими... Перед «Плем'ям» я зняв короткометражний фільм «Глухота», мав добрі контакти з глухою українською спільнотою, милосердною її частиною, де допомагають один одному жити й виживати в сучасному світі. В Україні, можливо, ви знаєте, є навіть театр для глухих

Україні існує досі специфічно «глухий» бізнес. Наприклад, в електричці чи поїзді метро підходить людина, кладе табличку, на якій написано, що вона глуха, й пропонує купити якусь забавку, в радянські часи це були листівки з порнографією, календарики з портретом Висоцького. Все це насправді

– Згоден, жорстокі сцени, які примушують глядача заплющити очі, є. Я не люблю стилізацій. І як режисер, як би це точніше сказати, «горджуся» зйомками сцени абортів. Тому що способи переривання вагітності таким способом були доволі часто, особливо в радянські часи. Я вирішив,

Надсилали запити серед глухих України, Росії, Білорусі, навіть Болгарії. Головна героїня Яна з Білорусі, з міста Гомеля. Я знайшов її через інтернет. Глухі дуже активно спілкуються в соціальних мережах, там немає кордонів.

– **Як Ви з ними спілкувалися?**

– Через перекладача.

– **А тут, в Америці?**

– На зустрічі в Музеї сучасного мистецтва було шість перекладачів. З жестової російської – на жестову англійську, з жестової англійської – на жестову міжнародну... У Каннах – так само.

– **Глухонімі всього світу однакові чи різні? Принаймні, тієї частини світу, з якою Ви зустрічалися...**

– Тільки не пишіть «глухонімі»! Це образливо. В Україні це сприймається так само, як в Америці образливе слово стосовно афроамериканців. Не знаю чому... Коли вийшов фільм, вся українська преса писала «глухонімі». У відповідь українські глухі підняли цілий скандал. Глухі – це нація. Не пам'ятаю, кому належить ця фраза. Є міжнародна мова глухих, зареєстрована при ООН... Є міжнародні об'єднання глухих... Люди, народжені з глухотою – різні, як різні всі люди на планеті. Можливо, більші максималісти, напевне, більш вразливі... Під час однієї нью-йоркської зустрічі до мене підійшов один чоловік і розказав, що в Америці існує дуже велика проблема в голівудському кіно – глухих грають неглухі. Американські глухі дуже дякували, що я зробив такий крок. Хтось зробить ще один крок, хтось ще один – і голівудські студії, можливо, перестануть творити імітації. Не знаю, наскільки це правда, але в соціальному сенсі це дуже важливе питання.

– **Який ваш наступний крок у кіно?**

– Фільм «Люксембург» про Чорнобиль. Про зону відчуження. У нас є німецькі продюсери, французькі продюсери. Якщо все буде добре, зйомки розпочнуться в грудні 2015 року. Це буде фільм про Чорнобильську зону відчуження. Всі зйомки проходитимуть у Чорнобильській зоні, це для мене принципово. На початку своєї професійної кар'єри я працював журналістом, був у Чорнобилі, повзав біля четвертого реактора, знаю багатьох людей, які живуть у «зоні» й досі. Це абсолютно унікальний досвід і мені хочеться поділитися ним з глядачами, зі світом.

– **А чому «Люксембург»?**

– Коли ви приїжджаєте в Чорнобильську зону й проходитье інструктаж з радіаційної безпеки, вам кажуть, що територія Чорнобильської зони дорівнює території герцогства Люксембург...

Бесіду вела Катерина Кіндрась

Мирослав Слабошпицький зі своєю командою під час відвідин Українського музею в Нью-Йорку

Наша довідка:

«Плем'я» (The Tribe) – український фільм-драма 2014 року кінорежисера Мирослава Слабошпицького. В центрі сюжету – життя глухонімих підлітків в інтернаті, їхні стосунки між собою та зовнішнім світом. Прем'єра в кінотеатрах України відбулася 11 вересня 2014 року. Фільм є першою повнометражною роботою в кар'єрі режисера. Картина відразу ж здобула три призи в паралельній конкурсній програмі «Тиждень критики» на Каннському кінофестивалі 2014 року. На 19-му Міланському міжнародному кінофестивалі стрічку визнано найкращою художньою роботою 2014 року.

У цій кінокартині автор відмовився від закадрової музики, герої спілкуються мовою жестів, у фільмі немає субтитрів і закадрового голосу. У стрічці автор показав історію, частково базовану на реальних подіях. Задля більшої вірогідності та реалістичності подій картина знімалася у манері «підглядання» за життям інтернату для глухих дітей. Фільм «Плем'я» придбано для широкого прокату в 40 країнах світу.

Афіша фільму «Плем'я»

людей «Райдуга», є навіть заслужені артисти України. Працюючи тоді над «Глухотою», я спілкувався з однією жінкою-завучем школи для глухих. Її батьки глухі від народження, але сама вона чує й з дитинства знає мову жестів. Коли вона зібралася їхати зі свого маленького містечка до столиці на навчання, батьки просили дозволу в «старшого» або «короля». Він назвав суму, яку вони повинні були заплатити, батьки виплатили й дівчина лише тоді отримала «дозвіл» навчатися в Києві. Існував і в

було й переважно залишається бізнесом, контрольованим «глухою мафією».

– **Але Ваш фільм не зовсім про це, чи не лише про це. Критики також розділилися – серед захоплених рецензій є й такі, що називають його «хворобливим», «збоченим», «вульгарним»... Я мала нагоду бачити лише деякі фрагменти, виставлені в інтернет. У них багато сексу й насилля аж до натуралізму. Наприклад, сцена підпільного абортів. Що Ви хотіли цим сказати?**

що така жорстокість на екрані виправдана. Ми зняли цей дуже важливий епізод одним планом – за 11 хвилин. Мені здається, що він органічно вписується в сценарій й головну ідею фільму. Зрештою, перечитайте «Гамлета», якого вивчають у школі, там також чимало жаклих сцен...

– **У вашому фільмі грають непрофесійні актори. Як Ви їх знаходили?**

– Ми проводили кастинг у культурному центрі Українського товариства глухих в Києві. Були прослуховування.

В УКРАЇНІ

ЯКИМИ КАДРАМИ
ПЕТРО ПОРОШЕНКО
«ОНОВЛЮЄ» СБУ?

Після відставки Валентина Наливайченка з посади голови Служби безпеки України (СБУ) Президент України П.Порошенко взявся розставляти в цій спецслужбі свої кадри. Так, після призначення в.о. голови СБУ Василя Грицака, який, ймовірно, замінить В.Наливайченка, він призначив Віталія Малікова керівником Антитерористичного центру при Службі безпеки України.

Президент призначив також головним слідчим СБУ Григорія Остафійчука, який не тільки підпадає під люстрацію, але й має непояснені доходи. Про це йдеться у заяві Громадського люстраційного комітету.

У повідомленні зазначається, що наказом, опублікованим 23 червня на сайті глави держави, Порошенко призначив начальником Головного слідчого управління СБУ прокурора часів Януковича, який підпадає під заборону працювати на держслужбі протягом 10 років. «Більше того, в Остафійчука є доходи та майно, які він не може пояснити. Хоча декларації самого Остафійчука на сайті ГПУ немає, про це свідчить декларація його дружини, в якій вказано 2,39 мільйонів доларів непояснених доходів і велика кількість нерухомого майна, записаних на родину», – повідомили в Громадському люстраційному комітеті.

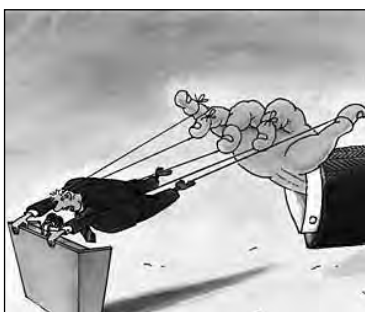
У заяві зазначається, що дружина Остафійчука працює в ГПУ заступником начальника Головного управління кадрів, тобто, структури, яка бере безпосередню участь у люстраційній перевірці працівників Генпрокуратури.

«Григорій Остафійчук – це приклад саботажу очищення влади всіма державними органами, починаючи з глави держави. Президент грубо порушив люстраційний закон, призначивши Григорія Остафійчука головним слідчим СБУ», – заявила голова Громадського люстраційного комітету Олександра Дрік.

АДМІНІСТРАЦІЯ
ПРЕЗИДЕНТА
«ПІДКАЗУЄ» СУДДЯМ

Голова Апеляційного суду Києва Антон Чернушенко заявив, що заступник голови Адміністрації президента Олексій Філатов неодноразово давав йому вказівки, які саме рішення має ухвалити суд. Про це він заявив 23 червня на брифінгу.

Зі слів Чернушенка, це пряме втручання в судову діяльність. «Мене викликали неодноразово до Адміністрації президента й давали конкретні вказівки щодо ухвалення тих чи інших рішень. Такі виклики здійснював безпосередньо Олексій Філатов», – заявив суддя.

Він зазначив, що, зокрема, від нього Філатов вимагав ухвалити рішення про арешт майна об'єднання «Нафтогазвидобуток». Він підкреслив, що законних підстав для накладення арешту на майно «Нафтогазвидобутку» не існує. Зі слів голови суду, цю справу вже вилучено з провадження Апеляційного суду.

Як відомо, генеральний прокурор України Віктор Шокін мав намір просити Верховну Раду зняти недоторканість з Антона Чернушенка. Очевидно, незручного суддю намагаються прибрати за вказівкою все того ж Філатова.

ЯНУКОВИЧ
ВИПРАВДОВУЄТЬСЯ
Й НАХАБНО БРЕШЕ

Колишній президент України Віктор Янукович, що несе персональну відповідальність за розстріл протестуючих на Майдані, заявив 23 червня в інтерв'ю телерадіокомпанії BBC: «Силовики на Майдані мали право відкрити вогонь». При цьому він підкреслив, що не давав наказу правоохоронцям стріляти на ураження. Однак, за словами Януковича, він зробив недостатньо, щоб зупинити кровопролиття й не знімає з себе відповідальності за розстріл мітингувальників

«Я ніяких наказів не давав, це не мої повноваження. Я публічно заявляв, що виступаю проти будь-якого застосування сили, – підкреслив він. – Але сили безпеки виконували свої обов'язки згідно з існуючими законами. Вони мали право використовувати зброю».

Росія намагається повернути Україні Донбас, але на своїх умовах – таку основну думку виокремлюють деякі політичні експерти з цього інтерв'ю Віктора Януковича.

Також він розповів про «Межигір'я» й страусів, яких там «підтримував». На запитання журналіста, на які гроші він закупив такі дорогі меблі й завіз у «Межигір'я» приватний зоопарк, Янукович відповів, що все це належало не йому персонально, а державі. Хоч вже давно доведено, що все це султанське багатство було придбане за рахунок пограбування українського народу, а саме «Межигір'я» було власністю Януковича, оформлене на підставну фірму Ключева «Танталіт».

«НЕ ДУЖЕ ПРОСТІ»
ПЕРЕГОВОРІ КОНТАКТНОЇ
ГРУПИ В МІНСЬКУ

Гайді Тальявіні, яка йде з посади спецпредставника ОБСЄ в контактній групі щодо України, стримано оцінила результати її роботи в Мінську у вівторок, 23 червня.

«Сьогодні завершився п'ятий раунд переговорів, він був знову не дуже простим. Підгрупа з політичних питань обговорювала тему виборів та особливого статусу Донбасу. Про конкретні результати говорити ще не можна. Знадобиться продовження», – сказала вона журналістам.

Крім того, під час зустрічі гуманітарної підгрупи заслухали представника Міжнародного Червоного Хреста. «Йшлося про звільнення затриманих осіб. Червоний Хрест може в цьому посприяти», – сказала Гайді Тальявіні.

Економічна підгрупа обговорила питання відновлення інфраструктури Донбасу та виплати пенсій. Тальявіні додала, що «підгрупі з економічних питань вдалося підготувати низку конкретних проектів, які можуть бути реалізовані найближчим часом». Як саме проекти, вона не уточнила.

БАНДИТСЬКИХ
«РЕСПУБЛІК» В УКРАЇНІ
НЕ БУДЕ

Президент України Петро Порошенко очікує, що письмовий висновок Венеціанської комісії щодо змін до Конституції України в частині децентралізації може надійти до кінця цього тижня. Про це він заявив у вівторок, 23 червня, відкриваючи засідання Ради реформ.

За словами президента, Венеціанська комісія дуже схвально оцінила зміни до Основного закону, напрацьовані Конституційною комісією України, «за винятком деяких коментарів, які буде враховано». «Сподіваюся, що до ранку п'ятниці ми отримаємо письмовий висновок Венеціанської комісії, який швидко опрацює Конституційна комісія», – зазначив він і додав: «Я обіцяю, що не тягнути з підписанням цього висновку й направленням його до Верховної Ради для ухвалення цього надзвичайно важливого рішення (змін до Конституції)».

Порошенко наголосив, що модель української децентралізації вибудована на польській моделі, «яка вже довела свою ефективність». За словами президента, місцеві громади, окрім можливості самоорганізації, отримуватимуть частину загальноукраїнських податків, значну частину податку на фізичних осіб і частину акцизних зборів, що «дасть можливість самотужки залучати інвесторів» для кожного регіону.

«Ніхто не втручатиметься, які свята святкує громада, однак жодної федералізації не буде дозволено, щоб нікому було не по-вадно створювати Донецьку, Лу-

ганську, Харківську, Бесарабську та інші «народні республіки». Хто спробує – буде миттєва реакція», – заявив Порошенко.

«ТРОЯНСЬКИЙ КІНЬ»
У ВИГЛЯДІ ЗРУЙНОВАНОГО
ДОНБАСУ

Голова делегації України в Парламентській асамблеї Ради Європи Володимир Ар'єв вважає, що нині треба відокремити окуповані території на Сході України від решти держави. «Так варто зробити на той час, поки вони самі не зрозуміють, куди вони хочуть», – сказав він і додав: «Якщо ми зараз реінтегруватимемо в нинішньому стані Донецьку й Луганську області, то впаде вся Україна».

«Інфраструктура зруйнована, величезна кількість населення наляштована вороже щодо України. І російський план нині – підсунути

нам цього «троянського коня» у вигляді зруйнованого Донбасу з мізками, промитими російською пропагандою», – каже Володимир Ар'єв.

Тим часом, Президент України Петро Порошенко нагадав, яких сфер не торкнеться децентралізація: питання безпеки, громадського порядку, зовнішніх відносин будуть віднесені виключно до компетенції державної влади. «Не буде дозволено жодної федералізації. І питання оборони держави, питання безпеки, громадського порядку, зовнішніх відносин, ключові питання, які тримають цілісність і вертикаль влади в державі, будуть віднесені виключно до компетенції центральної влади», – сказав П.Порошенко.

НАКРАЛИ, А ТЕПЕР
СТАЮТЬ «АВСТРІЙЦЯМИ»

Онука колишнього прем'єр-міністра України Миколи Азарова вчиться в найдорожчій школі Відня і проходить там, як... громадянин Росії. Про це повідомив народний депутат України Сергій Лещенко.

Він подав в своєму блозі фотографію Дарії Азаров з випускного альбому найдорожчої віденської школи – American International School, де вартість року навчання сягає 20 тисяч євро. Навпроти онука Миколи Азарова написано – «Дарій Азаров, Росія». «Такі фотографії зазвичай роблять у другій половині навчального року. Це – чергове підтвердження того, що

сім'я Азарова перебралася назад до Відня, де вони володіють мінімум трьома будинками, а також шале в альпійському селі Марія-Целль (це крім вілли в містечку Ольбія на Сардинії)», – написав депутат.

Він нагадав, що Генпрокуратура порушила кримінальну справу проти Азарова-молодшого за «незаконне збагачення», але ця стаття не підходить для збереження фігуранта в списку санкцій ЄС, звідки Олексія Азарова виключили в березні 2015 року.

Дружину Олексія Азарова навесні 2015 року вже бачили в магистраті Відня. «Найімовірніше, вона оформляла документи постійного перебування в Австрії», – припустив нардеп.

Після виключення Азарова зі списку санкцій Україна стала на один крок далі від можливості конфіскувати його майно. Нагадаємо, що Азаров був одним з небагатьох фігурантів списку санкцій, у якого було безліч підтвердженої власності в Європі (крім Австрії та Сардинії, також у Чорногорії).

«В разі провалу процесу з конфіскації зарубіжної власності українських керівників, що втекли з країни, генпрокурор Шокін не зможе вийти сухим з води. Всі інструменти для цього – в його руках», – зазначив С.Лещенко.

У КИЄВІ ПРЕЗЕНТУВАЛИ
ФЕСТИВАЛЬ «АННА-ФЕСТ»

На території заповідника «Софія Київська» в Києві 23 червня презентували перший міжнародний мистецько-історичний фестиваль «Анна-фест», який відбудеться 18-19 липня на території заповідника.

За словами організаторів, головною метою фестивалю є відновлення історичної справедливості. Вони вважають: українці мають зрозуміти, що «ми не вступаємо в Європу, а повертаємося до неї». Саме тому фестиваль присвячено київській княжні та королеві Франції Анні Ярославні, батько якої Ярослав Мудрий був одним з перших українських «євроінтеграторів».

Серед імпрез фестивалю – представлення макету пам'ятника Анні, проведення «Школи високого етикету», а також майстер-класи, кінопокази, зустрічі з письменниками, істориками та акторами. Одним із найцікавіших об'єктів фестивалю стане кімната Анни Ярославни, куди пускатимуть тільки дітей. Так, за задумом організаторів, вони вивчатимуть історію в ігровій формі.

Анна Ярославна – середня донька князя Ярослава Мудрого, онука Володимира Великого, дружина французького короля Генріха I Капетинга й мати короля Філіпа I. Її називають праматір'ю всіх французьких і європейських монархів. Саме з Софії Київської вона колись вирушила до Франції.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Америка знову (вже вкотре) приголомшена й розгублена – в місті Чарлстон, що в Південній Кароліні, озброєний білий молодик увійшов до афроамериканської церкви, де люди вивчали Біблію, посидів з ними майже годину, а потім відкрив безладну стрілянину. Результат – дев'ять трупів, в тому числі й тіло розстріляного пастора.

Суд Чарлстона встановив заставу розміром у 1 мільйон доларів для 21-річного Ділана Руфа, якого звинувачують у вбивстві дев'яти людей на ґрунті расової ненависті і який визнав себе винним у скоєному злочині, заявивши, що хотів «розв'язати цим расову війну». Під час попередніх слухань суддя пояснив, що встановив заставу за незаконне зберігання зброї, оскільки не має повноважень для визначення суми застави за звинуваченням у вбивстві. Загалом хлопцю, який, швидше за все, має проблеми з психікою, інкримінують 9 обвинувачувальних пунктів. На судовому засіданні відбулось звернення рідних загиблих до вбивці. Під час відео-конференції Ділан Руф, душу якого заповнили біси ненависті, не виявляв жодних емоцій. «Я сумніваюсь, що коли-небудь пробачу його. Знаєте, це складно, загинула моя мати», – сказав Волтер Джексон, син загиблого Сюзі Джексон. Водночас донька іншої загиблого емоційно висловила прощення нападнику: «Я ніколи не зможу її обняти, але я прощаю тебе».

Стрілянина в методистській єпископальній церкві Emanuel сталася в середу ввечері, 17-го червня. За даними поліції, Ділан Руф прийшов до церкви, де більшість вірян – афроамериканці, й тихо просидів майже годину на зібранні з вивчення Біблії. Після цього він встав і оголосив, що настав час вбивати чорних. Один з очевидців трагедії розповів, що хлопець, перед тим, як відкрити вогонь, вигукнув: «Ви гвалтували наших жінок і захоплюєте країну, я повинен зробити те, що повинен». Інформаційна агенція Associated Press цитує одного з друзів Ділана Руфа, що той скаржився йому, що «чорні захоплюють світ» і «хтось повинен щось зробити заради порятунку білої раси».

Церква Emanuel у Чарлстоні вважається однією з найвідоміших і найстаріших у США афроамериканських церков. Всі жертви цієї стрілянини були чорношкіри-

ми. За даними правоохоронців, вбивство розслідується як можливий акт внутрішнього тероризму або злочин на ґрунті ненависті.

Сотні людей зібралися минулої неділі, 21 червня, в цій церкві, аби вшанувати пам'ять жертв розстрілу, скоєного Діланом Руфом. Ця служба Божа стала першою після терористичного акту й відбувалася під пильним наглядом поліції.

Посилені заходи безпеки, молитви, сльози за загиблими і шок – все це нині переживає Чарлстон після теракту, що стався в стінах церкви Emanuel 17 червня і забрав життя дев'ятьох прихожан разом з пастором.

У церкві, де сталася трагедія, віряни з усієї країни зібралися разом, аби вшанувати пам'ять безвинно убитих. Солідарні з ними американці з інших штатів також вийшли на марші й прийшли на служби Божі в храмах Нью-Йорка, Детройту, Атланти... Вшанували пам'ять загиблих спільною молитвою перед Капітолієм у Вашингтоні й американські конгресмени.

вої нетерпимості в США, стало, як ніколи, очевидним: їхня боротьба за рівність прав чорних і білих американців не закінчена.

Хоч таке переконання хибне, бо зовсім недавно такий самий негідник, але чорношкірий, позвір'ячому закатавав у Вашингтоні білу родину грецького походження, в тому числі й 10-річного хлопчика. В країні, де президентом є чорношкірий американець, говорити про расову сегрегацію смішно. Расову карту в США розігрують або ментально хворі люди, або відверті провокатори.

Тим часом, губернатор штату Південна Кароліна Ніккі Гейлі під бурхливі оплески натовпу заклікала зняти прапор конфедератів з флагштока перед будівлею законодавчого органу штату, як «символ, що нас розділяє». «Цей прапор є невід'ємною частиною нашого минулого, але не представляє майбутнє нашої могутньої держави. Я сподіваюся, що цей символ, який нас роз'єднує, приберуть, і тоді ми зможемо ру-

Ділан Руф вважав, що вбивством безвинних прихожан афроамериканської церкви він рятує білу расу

БІСИ НЕНАВИСТІ Й ПРАПОР КОНФЕДЕРАТИВ

У місті Чарлстон (штат Південна Кароліна) 21-річний білий американець Ділан Руф влаштував у афроамериканській церкві Emanuel масакру, вбивши 9 ні в чому не винних людей

Трагедія у Чарлстоні сталася на тлі нещодавніх протестів і збурення після того, як два місяці тому білошкірий поліцейський застрелив у Північному Чарлстоні неозброєного афроамериканця Волтера Скотта. Цього разу відповідь рідних загиблих на злочин Ділана Руфа стала свого роду спробою перервати замкнутий ланцюг ненависті й насилля. Вони вже заявили, що пробачають 21-річного нападника. Дехто з родичів жертв все ще не може повірити в те, що сталося. Мерлін Коклей Дженкінс, яка втратила в стрілянині свою сестру, серед них. «Ми хочемо передати всій громаді, що ми цінимо її підтримку й любов, але, щиро кажучи, ми й не очікували чогось іншого, тому що тут, на півдні, ми всі такі ж м'які й сповнені любов'ю, як місцевий клімат», – сказала вона.

Поки поліція вивчає маніфест, який убивця залишив в інтернеті перед нападом, у американському суспільстві піднялася ціла хвиля суперечок про те, як називати те, що сталося. Афроамериканські активісти вже звинувачували національні медіа у спробах олюднити образ білошкірого нелюдя, називаючи його дії несвідомими, або ж вчиненими внаслідок психічного розладу. Водночас, мер Нью-Йорка Білл де Блазіо визнав, що розстріл, скоєний молодим білим американцем, слід класифікувати як теракт на ґрунті расової ненависті, однак при цьому він підкреслив, що проблема зі зброєю у США є загальнонаціональною. Для тих же, хто зібрався в Чарлстонській церкві Emanuel, яка тепер стала символом боротьби проти расо-

хатися, як держава, у гармонії, а також – вшанувати 9 душ, що нині перебувають на небесах», – сказала Ніккі Гейлі.

Насправді ж цей прапор використовувала армія Півдня, яка билася за збереження рабства під час Громадянської війни в США в XIX столітті. Підставою для цієї вимоги стало те, що саме з цим прапором в одній руці сфотографувався перед масакрою Ділан Руф, тримаючи в іншій пістолет.

Пропозиція Ніккі Гейлі призвела до жвавої полеміки в суспільстві й викликала протести. Організація «Сині ветерани Конфедерації», що представляє нащадків тих, хто воював у громадянській війні на боці Півдня, вже заявила, що чинитиме опір цьому рішенню.

За словами представників організації, цей прапор – частина історичної спадщини штату і не є символом ненависті та расизму, як вважають деякі. Її представники також висловили свої співчуття церкві Emanuel, чиїх парафіян було вбито в результаті нападу Руфа.

Виступаючи на пресконференції, губернатор Ніккі Гейлі зазначила, що точка зору «Синіх ветеранів Конфедерації» має право на існування, однак підкреслила, що для дуже багатьох цей прапор є «надзвичайно образливим символом жорстоких переслідувань».

Утім, прибрати прапор з його теперішнього місця може лише Генеральна асамблея Південної Кароліни, згідно з домовленістю, досягнутою в 2000 році, коли прапор зняли з купола легіслатури й перемістили на його теперішнє місце.

За зняття прапора тепер виступають багато політиків, у тому числі й сенатор від Південної Кароліни Ліндсі Грем, який висуває свою кандидатуру на виборах президента США. Раніше сенатор-республіканець підтримував збереження прапора.

Червоне полотнище із синім Андріївським хрестом і білими зірками ніколи не було офіційним прапором Конфедерації. Насправді, це був бойовий прапор армії генерала Лі.

Майже сто років прапор використовували в приватних володіннях, на військових цвинтарях і на заходах військово-історичних клубів, і жодних особливих заперечень це ні в кого не викликало. Але в 1950-х роках, з початком боротьби темношкірих за громадянські права, його підняли на щит «ку-клукс-кланівці» та інші прибічники расової сегрегації.

У 1861 році, коли Конфедерація відокремилася від США, спеціальний комітет схвалив інший ескіз державного прапора. Але він, на думку багатьох, надто мало відрізнявся від прапора янки й створював плутанину на полі бою. У 1862 році влада Півдня затвердила державний прапор у вигляді білого полотна з популярним прапором армії Лі у верхньому кутку біля древка. У 1865 році, перед поразкою у війні, його доповнили широкою червоною смугою із зовнішнього боку на згадку про пролиті в боях крові. Але обидва ці варіанти прапора ніколи не виготовляли масово, і сьогодні про них мало хто пам'ятає.

Одні називають його прапором розбрату й ганьби, расизму та сегрегації, інші – історією та

спадком південної частини Сполучених Штатів.

Після масакри в церкві Emanuel багато мешканців штату вимагають відмовитися від цього символу раз і назавжди. «Коли ми бачимо, що символ піднято як емблему ненависті, інструмент насильства, то такий символ слід прибрати. Цей символ повинен бути вилучений зі столиці штату», – вважає, наприклад, президент Національної асоціації сприяння прогресу кольорового населення.

Південна Кароліна є єдиним американським штатом, який і досі офіційно використовує старий стяг конфедератів. 13 зірок на ньому означають 13 південних рабовласницьких штатів. Крім Південної Кароліни, 7 інших південних штатів тільки частково використовують символіку колишньої Конфедерації: Арканзас, Джорджія, Місісіпі, Теннессі, Алабама, Північна Кароліна та Флорида. Деякі з губернаторів цих штатів (наприклад, губернатор Алабами) вже дали розпорядження зняти прапори із символікою Конфедерації перед будівлями своїх офісів.

Після того, що сталося в церкві Emanuel, прапор конфедератів, швидше за все, приберуть і з флагштоку біля законодавчих зборів Південної Кароліни. Але чи зникнуть біси ненависті в душах тих людей, які й досі, як у далекі від нас роки білих плантаторів і чорних рабів, вбивають своїх ближніх тільки за те, що в них інший відтінок шкіри? Причому роблять це не на полі бою, а в церкві, куди люди приходять, аби попросити у Всевишнього більше любові в своїх серцях.

В АМЕРИЦІ

СЕНАТ СКВАЛИВ ЗАКОНОПРОЕКТ, ЗА ЯКИМ ВДАСТЬСЯ РОЗПОЧАТИ ПОСТАВКИ В УКРАЇНУ ОБОРОННОЇ ЗБРОЇ

Сенат Конгресу США, попри заперечення Білого дому, схвалив законопроект про видатки на оборону, який, серед іншого, пропонує надати Україні озброєння та іншу військову допомогу. Він, зокрема, передбачає, що Україні має бути цього року надано військової допомоги на суму в 300 мільйонів доларів, зокрема, радарів й протитанкову зброю.

Раніше дещо іншу версію такого законопроекту ухвалила Палата представників Конгресу, і тепер вони мають узгодити спільну версію. Президент же Барак Обама не згодний з багатьма іншими моментами законопроекту, що не пов'язані з Україною, вже заявив, що накладе на нього вето.

На тлі загострення ситуації на Сході України, в Сполучених Штатах дедалі голосніше лунають заклики надати українській армії сучасну зброю. У Києві сенатори назвали це необхідною умовою для непоширення російської агресії. Сенатори планували відвідати населені пункти біля лінії розмежування, але з міркувань безпеки не змогли цього зробити, адже проросійські бойовики не дотримуються Мінських домовленостей і не припиняють обстріли.

Сенатор Джон Маккейн, який традиційно критикує адміністрацію Обами за недостатню жорсткість по відношенню до Росії та слабку, на його думку, підтримку Києва, сподівається, що врешті-решт президента вдасться переконати діяти рішучіше.

ВАШИНГТОН ВІТАЄ РІШЕННЯ ЄВРОСОЮЗУ ПРОДОВЖИТИ САНКЦІЇ ПРОТИ РОСІЇ

Сполучені Штати Америки вважають, що продовження Європейським Союзом чинності секторальних економічних санкцій проти Росії, накладених у відповідь на її дії в Україні, свідчить про єдність світової спільноти у протистоянні агресії Москви. Про це 23

червня заявив речник Білого дому Джош Ернест.

«Цей крок засвідчує рішучість міжнародної спільноти домогтися, щоб президент Росії Володимир Путін дотримувався елементарних міжнародних норм», – сказав він і нагадав, що про необхідність таких спільних дій стосовно Росії говорив на початку місяця президент США Барак Обама під час самміту «великої сімки».

Раніше, 22 червня, про те, що Сполучені Штати вітають продовження Євросоюзом чинності економічних санкцій проти Росії, накладених у відповідь на російську агресію на Сході України, заявив речник Державного департаменту США Джон Кербі. Він нагадав, що так само, як у ЄС, у США та інших країнах «великої сімки» чітко заявляли, що прямо пов'язують ці санкції з повним виконанням Мінських домовленостей.

«Ми сподіваємося, що всі країни засудять агресивні дії Росії в Україні і приєднаються до міжнародної спільноти в накладенні санкцій», – додав Кербі на брифінгу.

22 червня, Рада Євросоюзу офіційно затвердила продовження секторальних економічних санкцій проти Росії у відповідь на її дестабілізаційну роль на Сході України до 31 січня 2016 року. Йдеться про санкції, що стосуються, зокрема, фінансового, енергетичного й оборонного секторів економіки Росії, а також товарів подвійного призначення.

Уперше американське важке озброєння з'явиться на території однієї з країн, що входили у Варшавський договір

АМЕРИКАНСЬКІ ТАНКИ, БМП Й АРТИЛЕРІЯ В СХІДНІЙ ЄВРОПІ

Міністерство оборони США підтвердило наміри розмістити в Східній Європі важке озброєння, зокрема танки, бойові машини піхоти (БМП) і артилерію. За словами міністра оборони США Ештона Картера, озброєння базуватимуться в Естонії, Литві, Латвії, Болгарії, Румунії та Польщі. Кожна з цих країн погодилася розмістити на своїй території до батальйона американських військовиків. Надіслати важке озброєння НАТО попросили Польща й балтійські країни, заявивши, що їм потрібна техніка, яку можна буде використовувати на випадок російської агресії.

Росія вже назвала ці плани найагресивнішим кроком НАТО за останній час і порушенням обіцянки альянсу не розширюватися на схід. Також невдовзі після ого-

лошення намірів НАТО російський президент Володимир Путін заявив, що в 2015 році Росія додасть понад 40 міжконтинентальних балістичних ракет до свого ядерного арсеналу.

Міністр оборони США Ештон Картер у відповідь на заяву Путіна заявив, що союзники в НАТО готові до поліпшення відносин з Москвою, але рішення про це має прийняти саме Кремль. «Ми не прагнемо холодної війни з Росією, не кажучи вже про гарячу. Ми не прагнемо зробити Росію нашим ворогом. Але не треба сумніватися в тому, що ми готові захистити наших союзників і міжнародні закони», – сказав Е.Картер.

СПЕЦСЛУЖБИ США ПРОСЛУХОВУВАЛИ РОЗМОВИ ТРЬОХ ФРАНЦУЗЬКИХ ПРЕЗИДЕНТІВ

Знаменитий і водночас скандальний сайт WikiLeaks повідомив, що американська Агенція національної безпеки (NSA) прослуховувала розмови принаймні трьох французьких президентів. Першими заяву WikiLeaks опублікували французьке видання Liberation та новинний сайт Mediapart.

WikiLeaks твердить, що США відстежували телефонні дзвінки не тільки президентів, а й міністрів, дипломатів та інших французьких посадовців. Зокрема, в списку був навіть особистий номер мобільного телефона президента Франції.

Із записів розмов спливають цікаві факти: виявляється, що Ніколя Саркозі хотів відновити палестинсько-ізраїльські мирні переговори без участі США, а Франсуа Олланд ще в 2012 році говорив з німечкою стороною про можливий вихід Греції з єврозони.

Представники спецслужб Сполучених Штатів коментувати ситуацію відмовляються.

Президент Франції Франсуа Олланд зібрав у середу, 24 червня, термінове засідання Ради національної безпеки й оборони, на якому було вирішено звернутися за роз'ясненнями до офіційного Вашингтона. Після цього Ф.Олланд особисто зателефонував Барак Обама й почув від нього запевнення, що Сполучені Штати за ним не стежать.

СУД ОФІЦІЙНО ОГОЛОСИВ СМЕРТНИЙ ВИРОК ДЖОХАРУ ЦАРНАЄВУ

Федеральний суд у Бостоні офіційно оголосив смертний вирок Джохару Царнаєву, якого присяжні визнали винним у ви-

бухах на Бостонському марафоні 2013 року.

Суддя Джордж О'Тул під час оголошення вердикту заявив, що ніхто не згадає про Царнаєва нічого доброго. Його згадуватимуть лише як людину, що навмисно «вбила і покалічила невинних людей».

Перед оголошенням вердикту Царнаєв виступив з останнім словом і вибачився перед постраждалими від вибухів. «Якщо ще є якісь сумніви, я винен у нападі разом з моїм братом», – цитує Царнаєва агенція Reuters. «Я прошу вибачення за життя, які я забрав, за страждання, які заподіяв, за завдану шкоду, непоправну шкоду», – сказав він.

У травні присяжні досягли однотайного рішення, що Царнаєв повинен бути страчений. Однак, як сказав бостонський професор права Роберт Блум, «ймовірність того, що його стратять, мінімальна». Апеляції на вирок можуть тривати ще багато років.

Жертвами двох вибухів, які, за версією слідства, влаштували Джохар Царнаєв і його старший брат Тамерлан, стали троє людей, 264 особи були поранені.

ДОНЬКУ ВІТНІ Г'ЮСТОН ПЕРЕВЕЛИ ДО ГОСПІСУ

Доньку покійної знаменитої американської співачки Вітні Г'юстон Боббі Крістину Браун перемістили до госпісу після того, як протягом кількох місяців вона перебувала в комі в шпиталі.

У січні 22-річну Боббі Крістину Браун знайшли непритомною у ванній в її будинку в Атланті.

У заяві сім'ї йдеться, що дівчині зробили операцію, але її стан дедалі погіршується й надій на одужання майже не залишилося.

Вітні Г'юстон померла в готелі в Лос-Анджелесі 2012 року. Її тіло також знайшли у ванній кімнаті.

ОПОВІДІ ПРО ВІЙНУ НА СХОДІ УКРАЇНИ ХОЧУТЬ ЕКРАНІЗУВАТИ В ГОЛІВУДІ

Оповіді про війну на Сході України відомого журналіста Сергія Лойка, який працює в

газеті Los Angeles Times, хочуть екранізувати в Голівуді. Про це журналіст розповів на своїй сторінці у Facebook.

Оповідання Лойка Minibus to Hell хоче екранізувати одна з відомих голівудських кіностудій, яка звернулася до журналіста з пропозицією продати права на екранізацію.

Лойко також поділився посиланням на репортаж для Los Angeles Times, який розповідає про водія похоронно-весільного мікроавтобуса Олександра Косенка, який на своєму авті возив групу бійців під Піски. Саме ця історія й має лягти в основу фільму. «Про результати переговорів повідомлю пізніше», – написав журналіст.

50 ВІДТІНКІВ СІРОГО ВІД ІМЕНІ КРИСТІАНА ГРЕЯ

Еріка Джеймс випустила новий роман «Грей» (Grey), в якому події її книги «П'ятдесят відтінків сірого» описані з точки зору Кристіана Грея. Про це письменниця повідомила в своєму Instagram.

Книга вийшла в день народження головного героя – 18 червня. Її видано в м'якій обкладинці, а також в електронному вигляді.

«Грей» – складний персонаж і читачі завжди були заінтриговані його пристрастями й мотивацією, а також його непростим минулим. При цьому кожен, хто коли-небудь був у стосунках з протилежною статтю, знає, що в будь-якій історії є дві сторони. Це було великим задоволенням – повернутися до письменництва, до всесвіту Кристіана й Анни», – сказала письменниця в заяві, поширеній її видавцем.

Редактор Анна Мессіте, з якою співпрацює Еріка Джеймс, впевнена, що «перезавантаження» твору матиме успіх, оскільки багато шанувальників «Відтінків» прочитають книгу хоча б через цікавість.

Книгу «П'ятдесят відтінків сірого» (Fifty Shades of Grey), яка мала шалений успіх у читачів, було опубліковано в 2011 році. У 2015-му вийшла екранізація першої книги циклу, знята кінорежисером Семом Тейлором-Джонсоном.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

Вкладайте свої гроші під вищі відсотки!

Спеціальні вищі відсотки на Сертифікати

1.60% *APY	0.75% *APY	0.30% *APY
Термін вкладу	Термін вкладу	Термін вкладу
4 років	1 рік	3 місяці

Примітки: *APY Annual Percentage Yield, APY означає річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500 на всі сертифікати. Максимальний внесок \$250,000 на сертифікати. Пропозиція діє з 6/8/2015. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунок може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікат залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA).

Visit our website at www.rufcu.org for disclosures and more info!

UKRAINIAN **УКРАЇНЬСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA | PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, MA | WEBSTER, NY
OFFICES 518.266.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.493.6733 | 503.774.1444 | 716.847.6655 | 360.597.2096 | 585.545-6276

www.rufcu.org 877-968-7828 Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

Coming Soon!
New Branch location in the Seattle, WA area

Страхування життя – чи я можу жити без нього?

“ Згідно статистики, 80% дітей після смерті одного з батьків, чиє життя не було застраховане, потрапляють у злидні. Отже, особисто ви можете жити без страхового забезпечення, але ваша родина, без сумніву, – ні. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Наявне не в усіх штатах.

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка

www.bankuke.com

851 Allwood Rd.
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772-0620

MORTGAGE SALE! Limited Time Offer!

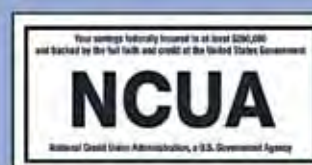
15% down payment with: **NO PMI***

Fixed Rate Mortgage from

3.00% APR**

Adjustable Rate Mortgage from

2.50% APR**

*PMI is Private Mortgage Insurance.
**APR is Annual Percentage Rate. Rates are effective June 16, 2015 and are subject to change. 1-4 Family owner-occupied.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АМЕРИЦІ В РАМКАХ СВЯТКУВАННЯ
60-РІЧЧЯ ОСЕЛІ В ЕЛЛЕНВІЛІ ПРЕДСТАВЛЯЄ 5-Й ЩОРІЧНИЙ

ФЕСТИВАЛЬ "НАДІЯ Є!!!" 3-5 ЛИПНЯ 2015 РОКУ

ЗА УЧАСТІ "ЛАМА"
=З КИЄВА, УКРАЇНА=
ПРЕМ'ЄРА В США

П'ЯТНИЦЯ 3 ЛИПНЯ

21 ГОД—DJ STAS +
ЛАЗЕРНЕ ШОУ

**ЗАПРОШУЄМО НА
ВЕСЕЛІ ФЕСТИВАЛЬНІ
ВИХІДНІ НОН-СТОП!!!**

ТАБОРУВАННЯ, ДУШОВІ НА ТЕРИТОРІЇ,
БАСЕЙН, ЯРМАРОК, ВОЛЕЙБОЛ, ФУТБОЛ, ТЕНІС,
ТУРИСТИЧНІ МАРШРУТИ ТА ІНШЕ

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

СУБОТА 4 ЛИПНЯ

14 ГОД—ТАНЦЮВАЛЬНИЙ
АНСАМБЛЬ "ІСКРА", А
ТАКОЖ ВИСТУПИ БАГАТЬОХ
ІНШИХ ВИКОНАВЦІВ
І ТАНЦЮВАЛЬНИХ
АНСАМБЛІВ

ЗАБАВА ЗА УЧАСТІ
„СВІТАНКУ“

21 ГОД — ВЕЛИКИЙ
КОНЦЕРТ ЗА УЧАСТІ "ЛАМА"

НЕДІЛЯ 5 ЛИПНЯ

10 ГОД—БОЖЕСТВЕННА
ЛІТУРГІЯ

12 ГОД—ПАНАХИДА ЗА
ПОЛЕГЛИМИ ГЕРОЯМИ
В БОРОТБІ УКРАЇНИ ЗА
НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

14 ГОД— ЖИВА МУЗИКА В
ПАВІЛЬЙОНІ

ЗА ДОДАТКОВОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ЗАХОДЬТЕ НА CUM.ORG/US-ELLENVILLE АБО ТЕЛЕФОНУЙТЕ (845) 647-7230
ТІЛЬКИ НА ОСЕЛІ СУМ—8853 ROUTE 209 ELLENVILLE, NY 12428

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

СОЮЗИВКА 2015

SOYUZIVKA 9th ANNUAL FESTIVAL

СОЛІДАРНІСТЬ З УКРАЇНОЮ

ПАВЛО

ТАБАКОВ

З АВСТРАЛІЇ — * ТАНЦЮВАЛЬНИЙ
АНСАМБЛЬ "ЛЕГЕНДА"

ХОР "ДУМКА"

ЖІНОЧИЙ АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ
"DANCE WORKSHOP" РОМИ ПРИЙМИ
БОГАЧЕВСЬКОЇ

10-11-12 ЛИПНЯ

П'ЯТНИЦЯ

Благодійний
бенефіс- «ГЛА» з
концертом на
допомогу Україні-
\$200

ОКСАНА
БІЛОЗІР

ВСТУП НА
ФЕСТИВАЛЬ \$30

ФЕСТИВАЛЬ ФІЛЬМІВ, УКРАЇНСЬКЕ «СЕЛО», ЗАБАВА,
МУЗИКА, СМАЧНІ ТРАДИЦІЙНІ СТРАВИ, КОНКУРС
ПОЇДАННЯ ВАРЕНИКІВ, ЯРМАРОК, СУВЕНІРИ

ЗА КІМНАТАМИ — СОЮЗИВКА 845-626-5641 АБО
HUDSON VALLEY RESORT 1-888-9-HUDSON (АВТОБУС)

VIP ПАРКУВАННЯ НА СОЮЗИВЦІ- \$20

СЕРГІЙ ФОМЕНКО

ФОМА

ВАСИЛЬ

ПОПАДЮК

Organized by the Ukrainian
National Foundation, under
the patronage of the
Embassy of Ukraine.

NEW TOURS- АВТОБУС З
БРУКЛІН 1-718-934-7644

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ ЛЕГЕНДА ПРЕДСТАВЛЯЄ УКРАЇНСЬКИЙ ФОЛЬКЛОРНИЙ БАЛЕТ

Казка про любов, загублення ...та хитрого синього лиса

ЦЕЙ УНІКАЛЬНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФОЛЬКЛОРНИЙ БАЛЕТ БУДЕ ПОСТАВЛЕНИЙ В:

ТОРОНТО – понеділок 29-го червня, Hammerson Hall, Living Arts Center, Mississauga

ЧІКАГО – четвер 2-го липня, North Shore Center for the Performing Arts, Skokie

ВІЛМІНГТОН – вівторок 7-го липня, Copeland Hall, Grand Opera House, Wilmington

Нью Йорк - четвер 9-го липня, Skirball Center for Performing Arts, New York

ЗАМОВЛЕННЯ НА ВЕБСАЙТІ lehenda.com/kazkabookings

ВСТУП: Працюючі \$35, Не працюючі \$25

Діти нижче 12 літ \$20

Це одинка нагода побачити цей український фольклорний балет.

Шановні Спосори

МИ - УКРАЇНЦІ

«Казка» – це оригінальний фольклорний балет, базований на традиційних українських легендах та оповідях у модерній інтерпретації. Балет, який із захопленням сприймали переповнені зали Австралії та Канади. Після північноамериканських гастролей мельбурнці знову повертаються додому й знову гастролюватимуть Австралією, в тому числі й у тих залах, в яких виступали лише кілька місяців тому – на численні прохання глядачів, які не змогли подивитися «Казки», бо не ніколи не знали, що існує такий український балет.

Танцювальний гурт «Легенда» (Австралія)

АВСТРАЛІЙСЬКА «КАЗКА» – ЦЕ КАЗКА ПРО НАС

2–9 липня танцювальний гурт «Легенда» з австралійського Мельбурну представить у Чикаго, Вілмінгтоні та Нью-Йорку український модерний балет

РОЗКЛАД ВИСТУПІВ АНСАМБЛЮ «ЛЕГЕНДА» В США

Чикаго (штат Іллінойс) – 2 липня, четвер: North Shore Center for Performing Arts, Skokie

Вілмінгтон-Філадельфія (штат Пенсильванія) – 7 липня, вівторок: Copeland Hall, Grand Opera House

Нью-Йорк – 9 липня, четвер: Skirball Center for the Performing Arts

Квитки можна замовити на сайті: www.lehenda.com/kazkabookings

Детальніша інформація на сайті гурту: www.lehenda.com.au

«Зала від оплесків, здавалося, вибухне: і щосили плескали в долоні, і тупали ногами, і кричали: «Слава!», «Браво!», «Біс!»... Оваціям не було кінця... Публіка викликала на «біс» танцюристів ще і ще. Тільки знаменитий український гопак повторювали для захоплених глядачів тричі», – писала сіднейська преса.

Критики ж назвали постановку «казкою про кохання, про щось втрачене й знову здобуте». Цю вічну тему молоді сучасні австралійці подають по-своєму. Мистецький керівник колективу Меланія Моравська-Дехніч разом з композиторами, сценографами, декораторами, костюмерами, дизайнерами та всією своєю творчою командою працювали над проектом більше року. Меланія Моравська-Дехніч – заслужений діяч мистецтв України, викладач Австралійської консерваторії балету. Вона брала уроки в багатьох знаменитих українських хореографів, танцювала в легендарному ансамблі імені Вірського, сама давала балетні майстер-класи в Австралії та

Фрагменти балету «Казка»

інших країнах світу. Зрештою, на основі цього багатого досвіду й створила власну «балетну мову», яка лягла в основу «Казки».

Сценарій до оригінального фольклорного балету написав Симон Когут. У ньому переплелися мотиви «Ліса Микити» Івана Франка, «Тіней забутих предків» Михайла Коцюбинського, козацьких бувальщин, народних переказів про купальську ніч... Музику до балету написав композитор Микола Буць.

«Постановка дала прекрасну нагоду показати традиційні українські танці у свіжій формі, а фольклорні твори – в такому втіленні, в якому їх ще ніколи не було поставлено на сцені»,

– каже Меланія Моравська-Дехніч.

«Легенда» – гурт молодий. І за життєписом, і за віком його учасників. Більшість танцюристів – це молоді українці з Мельбурну та Джілонгу, а також неукраїнці – любителі хореографічного мистецтва різного жанру, які захопилися українськими танцями. Всього – 60 артистів. Саме ця любов об'єднала їх у лютому минулого року в один ансамбль. Й вони відразу ж з великим ентузіазмом почали ширити багату українську культуру та звичаї через танці, пластику, модерне бачення по всій Австралії, а тепер – і по цілому світу. За зовсім короткий термін (лише

рік) «Легенда» стала в Австралії одним з найпопулярніших українських танцювальних колективів. Це група молодих цілеспрямованих ентузіастів, які вже сформувалися як професійні, енергійні та послідовні любителі української культури. «Легенду» запрошували виступати на визначних австралійських фестивалях, таких як Piers Festival, Melbourne Fringe Festival, White Night Melbourne та інших, де вона з гідністю представляла найкращі взірці українського мистецтва, підтвердивши своє «легендарне» ім'я.

Австралійська «Легенда» доводить, що українське професійне талановите мистецтво

гідне найкращих концертних залів й, гастролюючи Північною Америкою, прагнуть показати свою «Казку» не лише в україномовному середовищі, а й на загальноамериканських сценах.

Відтак, завершивши надзвичайно успішне турне Австралією, український танцювальний гурт «Легенда» з Мельбурну 29 червня розпочинає великий тур Північною Америкою – у Канаді та США він представить свою унікальну постановку «Казка».

В Америці він виступить у Чикаго, Вілмінгтоні (поблизу Філадельфії), Нью-Йорку та на ушавленій «Союзівці» в Кергонксоні, на Українському фестивалі.

ФЕСТИВАЛІ

При в'їзді до міста, на Бродвеї, нас традиційно зустрічав величезний яскравий плакат через усю вулицю на кшталт тих, якими прикрашають американські центральні магістралі й майдани в найсвятковіші дні: «Ukrainian Heritage Festival! Вітаємо учасників та гостей українського фестивалю!» – англійською та українською мовами. Отже, ми на правильній дорозі.

Ukrainian Heritage Festival у Йонкерсі традиційно відбувається наприкінці третього тижня червня й завершується в День батька. Й впродовж ось уже трьох десятиліть збирає з усіх околиць Великого Нью-Йорка тисячі шанувальників української культури, історії, мистецтва, традицій, кухні...

Урочисте відкриття 30-го Українського фестивалю в Йонкерсі (зліва направо): члени міської ради Кристофер Джонсон та Майкл Сабатіно, член асамблеї штату Нью-Йорк Кенет Дженкінс, член міської ради Джон Ларкін, дружина мера Мері Калві, мер Йонкерсу Майкл Спано, голова Фестивального комітету Трейсі Куземчак, владика-емерит Василь Лостен, конгресмен Еліот Енгель, о.Кирило Ангелов, віце-консул Генерального консульства в Нью-Йорку Костянтин Ворона. Фото Фестивального оргкомітету

ТРИ ЗАПОВІТНИХ БАЖАННЯ

19-21 ЧЕРВНЯ В ЙОНКЕРСІ, ЩО НАД ГАДСОН-РІВЕР, ВІДБУВСЯ 30-Й УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

А народилася ця ідея в ентузіастів, які впродовж 25 років проводили Український день в місцевому Tibetts Brook Park. Насамперед серед членів Управи осередку імені 30 червня Спільноти української молоді (СУМ) в Йонкерсі, до складу якої входили Роман Глушко, Дмитро Мотрук, Михайло Бурчак, доктор Орест Козицький, Мирослав Фугала та Стефан Шульган-молодший, якого було обрано першим головою фестивального комітету. Відтак, комітет разом з отцем Тарасом Голомзкою, парохом місцевої церкви Святого Михаїла, звернулися до владика Василя Лостена, який з великим піднесенням благословив добре починання й пізніше неодноразово брав участь у фестивалі.

Добрі зерна впали на благодатний ґрунт, здобрений вірою й працею багатьох членів тутешньої громади, яким небайдужа доля українського слова, української пісні, української думки. Саме тому за три десятиліття Yonkers Ukrainian Heritage Festival став одним з найпопулярніших на Східному узбережжі Америки. Його статус підтверджує не лише довголіття, а й неодмінна участь перших осіб та високопосадовців міста, штату, країни, які приходять сюди родинами, щоб не лише насолодитися чарівними українськими мелодіями, пошмакувати нашими варениками, а й принагідно засвідчити свою повагу й ще раз висловити слова вдячності українській громаді Йонкерсу за її неоціненний внесок у всеамериканську культурно-мистецьку мозаїку.

19 червня, в п'ятницю, в урочистому відкритті 30-го фестивалю взяли участь три члени міської ради Йонкерсу – Кристофер Джонсон, Майкл Сабатіно та Джон Ларкін, член асамблеї штату Нью-Йорк Кенет Дженкінс, мер Йонкерсу Майкл Спано з дружиною Мері Калві. Серед найпочесніших гостей був і великий приятель України, невтомний

Ласкаво просимо на наш фестиваль!

відстоювач інтересів України на Капітолійському пагорбі конгресмен Еліот Енгель, який, зокрема вважає, що «проти України сьогодні ведеться агресивна війна й їй необхідно надати адекватні засоби захисту».

Українську державу на відкритті фестивалю представляв віце-консул Генерального консульства України в Нью-Йорку Костянтин Ворона, також великий приятель українства Йонкерсу. До речі, його син ходить до тутешнього дитячого садочка «Барвінок», заснованого Світлою Хмурковською та Петром і Оксаною Дудами.

Фестивальну ходу благословили владика-емерит Василь Лостен та настоятель Української католицької церкви Святого Михаїла отець Кирило Ангелов.

Цього року, як і попереднього, Фестивальний комітет очолювала Трейсі Куземчак.

«Сьогодні ми відзначаємо 30-ліття Українського фестивалю в Йонкерсі. Й це дуже важлива дата, – сказала вона, звертаючись до численних гостей, які прийшли минулої п'ятниці на відкриття фестивалю. – Бо це свято живучості й неповторності не лише наших традицій та культур-

них надбав, це свято єднання генерацій...» Голова Фестивального комітету висловила також подяку співспонсорам – Спільноті української молоді в Йонкерсі та її очільнику Михайлові Капітулі й парафіянам церкви Св. Михаїла та його пароху отцеві Кирилу Ангелову.

Мистецька програма була насиченою й різножанровою. В ній взяли участь майже три десятки співочих і танцювальних гуртів та солістів трьох штатів – Нью-Йорку, Нью-Джерсі й Коннектикуту. А також митці з України – легендарний ансамбль «Ватра».

Організатори свята не приховували, що гарний настрій, доброзичливість, взаєморозуміння між людьми, поколіннями, «хвилями», народами для них дуже важливі. Й намагалися таку атмосферу всіляко підтримати.

Хоча, напевне, далеко не кожен, хто танцював, співав, смакував варениками, тишився покупкою, здогадувався, яка копітка й настирлива праця стоїть за тим, щоб свято вдалося. Підготовка до весняного фестивалю розпочинається ще взимку, відразу після Нового року. А вже ближче до червня працює бригада

У п'ятницю мистецьку програму традиційно відкрили найменші члени української громади Йонкерсу – вихованці дитячого центру «Барвінок». Фото оргкомітету

Отець Кирило Ангелов (другий ліворуч) з активними помічниками-парафіянами церкви Святого Михаїла, під покровом якої три десятиліття поспіль відбувається фестиваль

Кредитівка СУМА-Йонкерс захистить від будь-якої негоди

За роки проведення фестивалю в Йонкерсі вирости цілі покоління українців Америки

будівельників, щоб підготувати сцену, «гдядацький зал», шатра для ярмарку. Невтомно трудиться й команда кухарів, аби задовольнити смаки всіх присутніх. Найпопулярніша страва на фестивалі, звісна річ, вареники, яких треба наліпити руками тисяч 20. Для підготовки фестивалю влаштовується справжня «толока»: допомагають цілими родинами. У ці дні тут не існує титулів, звань і майнових станів, професорів чи директорів, адвокатів чи лікарів...

На кухні, де подають вареники, голубці, капусту – другому найпопулярнішому після концертної сцени фестивальному місці – помічаємо панство Козицьких, Кіцюків, пані Генкель... Це з тих, кого знаємо в обличчя... Помічаємо Володимира Козицького, якому минулої осені виповнилося 90, півстоліття з яких він очолював кредитівку СУМА в Йонкерсі. Зустрічаємося, як старі друзі, обнімаємося. Пан Козицький у доброму гуморі, хвалиться, що нарешті знайшов собі «на пенсії» працю – допомагав на фестивалі ліпити вареники.

Але більшість з тих добровольців, які з року в рік жертвно тут

На фестивалі в Йонкерсі було все: український дух, доброзичливе товариство, смачні вареники і навіть «золоті» рибки

працюють днями, а то й цілими тижнями, широкому загалу невідомі: їх не садовлять у президії, їм не вручають подячних грамот, їхні імена не називають у газетах. З року

в рік, від фестивалю до фестивалю, від покоління до покоління вони працюють тут заради спільної справи. Найбільшою винагородою для них є те, що фестиваль у Йонкерсі

живе, що не втихає його гомін, що не переривається його пісня.

Український фестиваль у Йонкерсі – це не лише урочиста частина з привітальними промовами,

концертом, це ще й гамірливий ярмарок на всі смаки, місце зустрічі колишніх друзів, нагода для нових знайомств і, звісно, обмін думками про ситуацію в Україні. «Перепрошую, що турбую, – підходить до нас незнайомий молодий чоловік у вишиванці. – Але хотів би запитати: що ви думаєте про відставку Наливайченка?..» Розговорилися. Мирослав Остафійчук з Лонг-Айленда, на фестиваль у Йонкерсі приїздить вже десять років, разом зі своєю донькою Аріанною, відомою в українській громаді виконавицею українських пісень.

Фестиваль був би неможливий без спонсорів – медичних, адвокатських, господарських, фінансових бізнесів та інституцій, серед яких своєю щедрістю й відданістю особливо виділяється кредитівка СУМА-Йонкерс. Цього року вона подбала навіть про те, щоб захистити кожного учасника та гостя фестивалю від негоди, подарувавши всіх потребуючих дощовиками. Так що парасолька від рідної кредитівки – це вже дещо застаріла метафора. СУМА-Йонкерс пропонує надійніший захист.

І третім найпопулярнішим місцем на фестивалі було дитяче розважальне містечко – міні Дісней-ленд. Уже при виході помічаємо цілу галерею із «золотих» рибок, біля яких порядкує дівтора разом зі своїми батьками. Рибки живі, продаються. Їх можна купити, й, напевне, попросити, як у тій казці, щоб здійснилися три заповітних три бажання.

– А бажання задумав? – допитуються, жартуючи, в юного козака-майже парубка, який облюбовує собі найкращу рибку.

– Задумав, – відразу відгукується він.

– І яке перше?

– Перше?.. Першого не скажу, – утаємничено усміхається він.

– А друге?

– Друге? Ну, мабуть, щоб наступного року не було на фестивалі дощу... Бо торік теж був...

Про третє ми навіть не запитували. Бо в усіх українців світу, які пам'ятають чийх батьків вони діти, воно спільне – болісне, але єдине: щоб не було в Україні війни і щоб вона завжди була вільною.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Йонкерс (штат Нью-Йорк)
Фото «НГ»**

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Selfreliance VISA® Platinum

9.9% APR

Будь на Крок Попереду

БЕЗ річної оплати

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

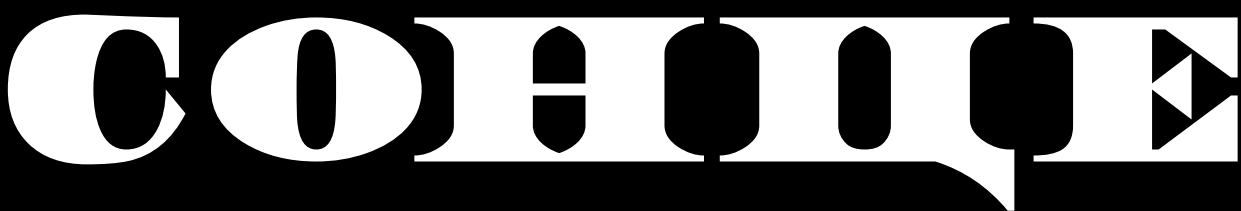
**Full
Financial
Services**

*Annual Percentage Rate. Річна % ставка на день 6 грудня 2013р. становить 9.9%.
Сконтактуйтеся з Касою "Самопоміч", щоб довідатися сучасні ставки, які міняються.
Тільки для дійсних і нових членів Кредитівки. За додатковою інформацією телефонуйте
на № 888.222.8571.

Дзеркало

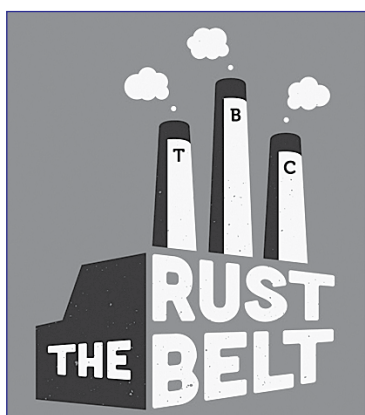

Минула ніч, і сонце білогриве
 Несе на тросі огненному день,
 І блискітки, швидкі та метушливі,
 Стрибають на асфальті де-не-де.
 Мовчать каштани, стомлені і мляві,
 Та ось під них, у царство тишини,
 Ввірвалися чорняві і біляві,
 Блакитнооокі дочки і сини.
 І вже каштанам ніколи дрімати,
 І сонце не надивиться згори
 На їх носи, рум'яні і кирпаті,
 На витівки, на ігри дітвори.
 І небо теплотою глибиніє,
 І радість наливається в серця –
 Сміються, бігають, пустують, мріють
 Малесенькі замурзані сонця.

Василь Симоненко

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Ми знали й не раз писали про те, що Америка помережена багатьма «поясами»: Біблійним, Пшеничним, Кукурудзяним, Чорним... Навіть «Поясом борщу». Але про те, що існує ще й Іржавий пояс, довідалися лише тоді, коли старшокласникам школи, в якій навчався наш син, запропонували поїхати на місяць з християнською доброчинною місією до штатів Теннесі та Кентакі допомагати будувати житла тамтешнім бідним мешканцям.

— Але чому їм діти, нехай і старшокласники, мають будувати житло, та ще й безплатно?! — дивувалися ми, усвідомлюючи, що йдеться ж бо не про Уганду чи Гану, а наймогутнішу й найбагатшу супердержаву світу.

— Ну, як ви не розумієте, — сердився син, — тому що вони — бідні!

— Але чому вони бідні?! — все одно не могли зрозуміти ми.

— Тому що живуть в Іржавому поясі, — пояснював син.

— У якому-якому?

— Іржавому...

Так ми дізналися, що американський Іржавий пояс — це не метафора. Наприклад, в окрузі Овслі (штат Кентакі), за офіційними даними перепису населення 2010 року, 42 відсотки населення живе за межею бідності. Не тому, що половина мешканців цієї місцини — ледарі, п'яниці та наркомани (хоча є чимало й таких). Майже половина населення Овслі — безробітні. Безробітними їх зробив занепад деревообробної й вугільної промисловості, на яких ще років тридцять-сорок тому спеціалізувався їхній регіон.

Щоб побачити на власні очі, як виглядає найбідніше американське село, треба поїхати в Апалачі: в деяких районах штату Кентакі бідняків до 45 відсотків. Важко повірити, що це також Сполучені Штати Америки. Вживають ці люди завдяки полюванню й державній соціальній допомозі. До кінця 1990-х років основні засоби для існування давали їм праця на копальнях та в тютюновопереробних фабриках. Але фабрики закрили, а тютюнові плантації різко скоротили — через антитютюнову кампанію, високі податки й дедалі меншу кількість курців.

Американський Іржавий пояс іржавий у буквальному розумінні. У перші американські дні доля занесла нас до Пенсильванії, на околицю Пітсбурга, де самотньо жив один старенький іммігрант з Білої Церкви, що під Києвом. Почувши, що ми приїхали з його рідних країв, він запросив погостювати в нього кілька днів. У нього був гарний гостинний дім, просторе обійстя, великий город, який спав аж до самої ріки, на березі якої вдалині виднівся незрозумілий непорушний об'єкт, дуже схожий на будівельний кран. Непізнаний об'єкт настільки інтригував, що одного дня ми все-таки не втрималися й запитали господаря, що це таке. З'ясувалося, установка для видобутку нафти. Приватна, яка також належить нашому землякові. Але оскільки нафти в надрах його володінь вже давно

Детройт, немов після Апокаліпсису, поволі руйнується, осипається, заростає бур'яном і хащами

ІРЖАВИЙ ПОЯС АМЕРИКИ

Наша довідка: Іржавий пояс Америки (Rust Belt), відомий також як Індустріальний, — частина Середнього Заходу та Східного узбережжя США, де з початку промислової революції й до 1970-х років було сконцентровано сталеливарне виробництво та інші галузі важкої промисловості.

Географічно включає центральну частину штату Нью-Йорк, регіони на захід від нього в штатах Пенсильванія, Огайо, Індіана, Мічиган, частково Міннесоти, Іллінойса, до західного берега озера Мічиган. Центром Іржавого поясу вважають узбережжя озера Ері — четвертого за площею серед Великих американських озер. На півдні пояс простягається вугледобувними копальнями в Апалачах.

Залізничні мости в регіоні Іржавого поясу нагадують переправи під час бойових дій

немає, як і в усьому довколишньому Пітсбургу, такі «машини», що поіржавіли від часу, служать тепер опудалом для відлякування горобців і ворон.

Західні Пенсильванія, Огайо, Індіана, Мічиган, Міннесота, Іллінойс, центральний Нью-Йорк, південні вугледобувні регіони

Апалачів — територію, яку охоплює Іржавий пояс, справді роз'їдає іржа. Іржею покриті терикони колись суперприбуткових шахт, іржею бовваніють труби колись гігантських сталеливарних комбінатів, які не встигали виконувати замовлення на поставки гігантських

опор для мостів, рейок для залізниць, сталевих конструкцій для розв'язок на автомобільних шляхах...

Термін «Іржавий пояс» з'явився наприкінці 1970-х років, коли з колись багатих і квітучих регіонів почався відтік населення, спровокований ма-

совим безробіттям. А безробіття, в свою чергу, закриттям заводів, фабрик, транспортних компаній. А закриття бізнесів спровокувало зростання злочинності...

Іржавий пояс колись був Індустріальним, який виник на початку промислової революції, утворюючи регіон, що вигідно поєднує природні ресурси з розгалуженою транспортною інфраструктурою. Поклади вугілля розроблялися в південній частині штатів Західна Вірджинія, Теннесі, Кентакі, Західній Пенсильванії. Вантажі можна було перевозити каналами на східне узбережжя США й у басейн Великих американських озер. Пітсбург, Гері, Баффало, Клівленд, Ангсавн пережили золоту еру розвитку сталеливарної індустрії. Пізніше перевезення пришвидшилися завдяки залізничному транспорту, який також переживав тоді бум в Америці.

У 1989 році Майкл Мур, автор резонансного фільму «Фаренгейт 9/11», зняв фільм «Роджер і я» про свій рідний Флінт, що в штаті Мічиган. Сумний фільм. Тому що він про вмирання міста. Картина отримала низку американських та міжнародних кінопремій і стала однією з найуспішніших в історії кінематографії. Але Флінту це не допомогло...

Заснований в 1812 році Флінт за п'ятдесят років перетворився на каретну столицю Америки, замінивши з часом кінні екіпажі на розкішні залізні коні-«самоходи».

Аби хоч якось пристосувати колись могутні індустриальні гіганти до потреб сьогодишнього дня, на цьому колишньому металургійному комбінаті в місті Бетлегем (штат Пенсильванія) відкрили казино

Це все, що залишилося від колишнього автомобільного гіганта

Через такі «пам'ятки» цей регіон в Аппалачах і назвали Іржавим поясом

Подорожуючи Іржавим поясом, можна зустріти місця, в яких важко повірити, що це – також Америка

У 1904 році місцевий підприємець Вільям Дюран купив у сусідньому Детройті щойно народжену компанію Buick Motor, яка через чотири роки стала найбільшим в США виробником автомобілів і дала Флінту нове прізвисько – Buick City. Тоді ж, у 1908 році, Вільям Дюран заснував корпорацію General Motors зі штаб-квартирою в рідному місті, а трохи пізніше разом з Луїсом Шевроле побудував у тому ж Флінті заводи Chevrolet. У роки Великої депресії підприємець втратив свої набутки, але під кінець Другої світової війни знову розбагатів, переважно за рахунок випуску військових автомобілів, танків та іншої військової техніки.

Розквіт міста, яке стало втіленням «американської мрії», тривав ще років двадцять.

General Motors була родоначальником гнучкого масового виробництва, запропонувавши покупцеві моделі на всі випадки життя й на будь-який гаманець.

Корпорація забезпечувала мешканців добре оплачуваною працею – на заводах компанії, яка випускала «бьюіки», працювало більше 80 тисяч працівників, які були щасливими, що живуть в такому розкішному місті. Кінотеатри, ресторани, супермаркети, ярмарки, клуби... Життя вирувало... Одначе в 1970-ті й роки, що прийшли вслід за ними, Флінт спіткала доля всього Середнього Заходу – з Індустриального пояса Америки він поступово почав перетворюватися на пояс Іржавий.

Околиці Детройту, де колись розташовувалися могутні автомобільні корпорації-вершители американської індустриальної слави, слави технічно найбільш розвиненої країни світу, перетворилися на цвинтар іржавих конструкцій. Цвинтар поіржавілих ілюзій, на якому не залишилося місця для «могил». «Мотор-сіті», «Мотор-таун», «Місто чемпіонів» – ці евфемізми Детройта виникли всередині ХХ століття. У 1950-ті воно було 5-м за кількістю населення, в 2010-му – 18-м.

...Наприкінці XVII століття, пропливаючи рікою Детройт на кораблі «Ле Гріффон», католицький священник з Франції Луїс Геннепін записав у нотатник, що північний берег річки є ідеальним місцем для поселення. Там же в 1701 році французький офіцер Антуан де Ламот де-Каділлак разом з 51 канадійцем французького походження заснував поселення, яке назвав «Форт Пончартрейн дю Детройт» (франц. Fort Ponchartrain du Detroit) на честь міністра військово-морських сил Франції часів короля Луї XIV. Потому Франція виділила безкоштовні землі, щоб привабити людей до Детройту, населення якого в 1765 році збільшилося до 800 осіб, що дозволило місту стати найбільшим поселенням на шляху від Монреалю до Нового Орлеану.

...Щоб побачити зруйноване війною місто, американцю не треба їхати на Донбас. Достатньо побувати в сучасному Детройті. Колишній «локомотив економіки», «арсенал демократії» схожий сьогодні на цвинтар полишених наспіх осель, серед яких чимало й таких, які будувалися не на одне життя, а для того, щоб у них зростали й виховувалися цілі покоління. Пейзаж дописують мертві труби заводів, вибиті вікна висотних офісів, хаші, якими поросли колись затишні парки... Здається, що бачиш фільм про планету після Апокаліпсису – мертве місто без людей, яке поволі руйнується, іржавіючи, осипаючись і заростаючи бур'яном і хашами. Такий краєвид охоплює більш як третину міста. Таке враження, що містом пронісся ураган, знищивши всі шляхи доступу до нього. Тут справді пройшлося торнадо, але економічне. Рецесія вдарила по Детройту так, що тисячі власників будинків через втрату праці не змогли виплачувати позички й були змушені виїхати звідси. Банки, не маючи можливості реставрувати їх, виставили на продаж. У Детройті сьогодні можна купити дім за 500 доларів. Але біда, що в тому домі не можна жити. І в домі, і в місті.

Анатомія цього вмирання така. Успішний в 1950-ті роки Детройт був на вершівці слави. Все в ньому оберталось довкола автомобільної індустрії, яка після Другої світової війни переживала неймовірний бум і збирала вершки стрімкого економічного зростання як у США, так і в інших країнах світу. Спад розпочався, коли на американський ринок прийшов японський автомобілевиробник. Місцеві виробники недооцінили небезпеки й виявилися недостатньо гнучкими, не готовими модернізувати свою галузь швидше, ніж їхні прудкі азійські конкуренти.

Оливи у вогонь додали соціальні проблеми – Детройт став тим містом, на яке лавиною ринули з південних штатів мігранти, переважно афроамериканського походження, й, як це було вже не раз в американській реальності, почали витіснити корінних детройтців-європейців на околиці. Цей процес увійшов в американську історію ХХ століття під назвою White Flight («біла втеча»). І хоча Детройт був не єдиним великим американським містом, яке зіткнулося з такою проблемою, він став єдиним, де «біла втеча» набула лавинних масштабів. Нові приїшли мешканці, що заселялися помешкання у престижних центральних районах, через низку проблем й персональну бідність, зокрема, не мали змоги утримати їх у такому порядку, як попередені власники. Місто на очах розвалювалося.

У 1990-ті роки з центрального Детройту почали масово тікати всі, хто доробився до статусу середнього класу, не-

залежно від кольору шкіри й розрізу очей. Зрештою, в місті залишилися лише ті, кому було нікуди тікати.

Глобальна економічна криза 2008 року стала для міста ви роком. Детройт оголосив про своє банкрутство. Колишня столиця американського автомобілебудування, стомившись боротися з перманентними фінансовими, економічними й соціальними кризами, подала заявку на оформлення її офіційного підтвердження про неспроможність жити, працювати й функціонувати далі.

Світовий центр автомобілебудування сьогодні став квінтесенцією всіх помилок й прорахунків американської економічної моделі. Причини цієї катастрофи антиглобалісти шукають у другій половині ХХ століття, коли було підписано Північноамериканську угоду про вільну торгівлю (NAFTA). Це серйозно підірвало автомобілебудування в США, тому що американським компаніям довелося виводити промислові потужності за кордон, щоб втримати конкурентоспроможність і отримати дешеву робочу силу. Збільшення дефіциту торговельного балансу в абсолютних показниках і відносного валового внутрішнього продукту призвело до систематичного падіння міжнародної інвестиційної позиції США. Через експорт сталі утворився дефіцит торговельного балансу Америки з Китаєм, Японією, Тайванем та Південною Кореєю. В результаті скорочення зайнятості міського населення, безлюдніли центральні частини багатьох великих міст.

Багато хто вважає, що регіон міг би виграти від переходу до виробництва сучасних паливних елементів та інших високотехнологічних виробництв на основі нано-, біо- та інформаційних технологій. Є губернатори, які вірять, що постіндустріальну іржу можна очистити. Треба почати з найпростішого – очистити свої двори, вулиці, міста від щоденного сміття, бруду й шкідливих відходів. Наприклад, існує ідея перетворення Флінта на великий студентський центр. Для цього історичну споруду банку переобладнали під помешкання для студентів місцевого університету. Для багатьох це знаменує відродження...

Люди почнуть повертатися, вірять оптимісти. Почуття малої батьківщини – найсильніше. Люди завжди хочуть повернутися туди, де їм колись було добре, де вони були щасливими. І це правда. Бо й нам з роками хочеться сісти на літак і полетіти туди, де ми прийшли в цей світ, де зробили перші кроки по землі, де побачили й почули цей дивовижний світ в усій його красі, створений Творцем не для Іржавих поясів, а для поясів Веселкових, Бузкових, Капинових...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

INVESTMENT RESIDENTIAL & MIXED USE LOANS

Now Offering

3 Loan Terms: 6 & 12 Year Balloon Loans 12 Year Fixed Rate Loans

Available for: 1-4 family non-owner occupied properties
1-12 unit and mixed-use investment properties

Christina Hewko is USFCU's Business Loan Manager, with over 18 years of experience in helping people acquire funding to purchase and refinance investment properties.

To learn more about our real estate business loans, please contact Christina directly at christinah@ukrfcu.com or 215.725.4430 ext. 704

Looking to finance your investment project in Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer - 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

"Нова газета" - український громадсько-політичний тижневик. Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку. Видавець і головний редактор - Валентин Лабунський. Власний кореспондент у США - Катерина Кіндрас. Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук. Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА І ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.: **718-275-2503, 917-324-0359**. Відповідальність за зміст рекламних матеріалів та оголошень несуть рекламодавці. Адреса редакції: 64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374. Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com. Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly. Established October 2008 in New York. Publisher and editor-in-chief - Valentyn Labunsky. Correspondent in USA - Kateryna Kindras. Correspondent in Ukraine - Vasyl Tuhluk. Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints with the author of a printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content of their commercial Ads. Editorial Office: 64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374. Advertising Department: Tel.: 917-324-0359. E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com. Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO. Ціна договірної.

ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ГАНТЕРІ MUSIC AND ART CENTER OF GREENE COUNTY GRAZHDA CONCERT HALL, RT. 23A IN JEWETT, NY 12442

ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ

НАТАЛІЯ ХОМА

ОЛЕГ КРИСА

ТАРАС ЧУБАЙ

ПАВЛО ГІНТОВ

ПРОГРАМА НА ЛІТО-2015

SATURDAY JULY 11	Memorial Concert for pianist Tatiana Chekina. Violinist Oleh Krysa, cellist Natalia Khoma and pianist Volodymyr Vynnytsky will perform works by Bach, Chopin, Brahms and Sonevtsky
SATURDAY JULY 18	Chamber trio – violinist Anna Rabinova, cellist Natalia Khoma and Pianist Volodymyr Vynnytsky. All Beethoven program
SATURDAY JULY 25	Piano recital of Pavlo Gintov, first prize winner of Takamatsu International Piano Competition in Japan. Works by Chopin, Beethoven and Revutsky
MONDAY JULY 31 THRU JULY 27	A five-day course on traditional Petrykivka folk decorative paintings. Open to adults and children over 10 years of age. Instructor: Halyna Nazarenko. Fee: \$75. Please register before July 15, by calling Melasia Serbay at 518-263-4670 or on e-mail: Melanieserbay@yahoo.com
MONDAY JULY 27 THRU JULY 30	Pysanky – Ukrainian Easter Eggs. Learn how to make traditional Ukrainian pysanky using beeswax, stylus and color dyes. The 4-day session is for beginners as well as for more advanced participants. Instructor: TBA. Open for adults and children over 10 years of age. Fee-\$75.00. Deadline for registration– July 15. Call Melasia Serbay at 518-283-4670 or e-mail Melanieserbay@yahoo.com
MONDAY JULY 27 THRU AUGUST 7	Two-week singing course in Ukrainian traditional folk songs. The course is open to children four to ten years of age. Instructor: Anna Bachynsky. Fee: \$75 for one week. Please register before July 15 by calling Melasia Serbay at 518-263-4670 or e-mail: Melanieserbay@yahoo.com
SATURDAY AUGUST 1	Zoya Rozhok, soprano from Kyiv, Ukraine will sing opera arias and songs by Donizetti, Puccini, Verdi, Shamo, Bilash, Kos-Anatolsky and others. Volodymyr Vynnytsky will be at the piano.
MONDAY AUGUST 3 THRU AUGUST 7	A five-session course in the arts of making traditional bead-strung necklaces (gerdany). The course is open to adults and children over 10 years of age. Instructor: Lesia Lasii. Fee: \$75.00 Please register before July 15, by calling Melasia Serbay at 518-263-4670 or e-mail: Melanieserbay@yahoo.com
MONDAY AUG 3 THRU AUG 7	Embroidery, This five-session course is for beginning and advanced students. Participants will learn the basic stitches as well as little known stitches and cu-out work. Open to adults and children 10 years of age. Instructor: Lubov Wolynets; fee-75.00 Please register by July 15. Call Melasia Serbay at 518-263-4670 or e-mail: Melanieserbay@yahoo.com
SATURDAY AUG 08	Children's Concert. Songs, recitations by participants of the two-week children's course in Ukrainian folk singing. 7 p.m. All tickets-\$5.00
SATURDAY AUG 22 2015	Fund-raising Concert. Chamber ensemble – Marta Krechkovsky, violin; Randolph Kelly, viola, Natalia Khoma,cello; Volodymyr Vynnytsky, piano. Program includes works by Brahms, Beethoven and Piazzolla. All tickets: \$35.00
SATURDAY AUG 29, 2015	Concert by Taras Chubay, a Ukrainian rock singer, poet, musician and leader of the popular rock band «Plach Ieremii» (Jeremia's Cry) He will perform songs to verses written by Ukrainian poets and his own.

Concert starts at 8 p.m. at Grazhda Concert Hall, Rt. 23A in Jewett, N.Y 12442
Tickets: general admission – \$20.00; Senior citizes – \$15.00; Members – \$12.00

Архітектурний об'єкт «Гражда» становить частину Церкви Св.Івана Хрестителя і служить місцем літньої серії концертів при Центрі української культури в Гантері. Музичну серію під назвою «Music and Art Center of Greene County» засновано в 1983 році композитором і музикознавцем д-ром Ігорем Соневицьким, а з 2003 року вона щоліта відбувається під проводом відомого піаніста Володимира Винницького – як музичного керівника. За ці роки «Music and Art Center of Greene County» здобула визнання одного з кращих фестивалів класичної музики штату Нью-Йорк.

Детальнішу інформацію можна отримати за адресою: «Music and Art Center of Greene County», P.O. Box 20, Jewett, NY 12442, за телефоном: (518) 989-6479 (від 1 липня до 4 вересня) або на сайтах: www.grazhdamusicandart.org info@grazhdamusicandart.org

Користайте тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.